

TRIBUNE

PROXIMUS ONTSLAAT 1900 MEDEWERKERS

PERSONEEL IN SHOCK

inhoud

inhoud en colofon	2
wedstrijd	2
algemeen	3
spoor	7
tram bus metro	12
de post	14
gazelco	17
telecom	18
federale overheidsdiensten	21
vlaamse overheidsdiensten	26
lokale en regionale besturen	29
onderwijs	32
cultuur	38
agenda	40

colofon

Hoofredactie en verantwoordelijke uitgever:

Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel
Tel: 02-508 58 11 Fax: 02-508 58 40
guido.rasschaert@acod.be

Redactiesecretariaat:

Chris Camps - chris.camps@acod.be

Redactie:

Rita Coeck, Nancy Libert, Jean-Pierre Nyns,
Chris Moortgat, Ludo Sempels, Willy Van Den
Berge, Robrecht Vanderbeeken, Gino Hoppe,
Bart Neyens, Jan Van Wijngaerden

Eindredactie:

Robin Productions, Aalst

Vormgeving:

Robin Productions, Els De Waele

Drukkerij:

Roto Smeets, Olmen

online

www.acodonline.be

www.facebook.com/acod.abvv

[@ACOD_ABVV](https://twitter.com/ACOD_ABVV)

wedstrijd

Mediamarkt- geschenkbond

Winnaars

Manette Bambust (Maasmechelen), Patrick Stieperaere (Brugge), Eric Vanoverschelde (Aalbeke), Swa Cuylaerts (Antwerpen) en Nancy Caspee (Gentbrugge) winnen een FNAC-geschenkbond. Zij hebben de antwoorden van vorige editie correct beantwoord. De juiste antwoorden:

- 'Dagen van gras, dagen van stro'
- 42 loopbaanjaren
- 27 november 2018

Nieuwe prijs:

Mediamarkt-geschenkbond

Vragen

- Met de invoering van een nieuw facturatiesysteem voor ambulancediensten (sinds 1 januari 2019) betaal je als patiënt nu steeds hetzelfde bedrag voor een tussenkomst van een 112-ziekenwagen. Hoeveel kost het?
- In welke krant hield minister Alexander De Croo op 12 juni 2018 een pleidooi voor de privatisering van de spoorwegen?
- ACOD Post Oost-Vlaanderen huldigde op 24 november 2018 een kameraad met 70 jaar lidmaatschap. Over wie gaat het?

Antwoorden mailen naar

chris.camps@acod.be

of sturen naar Chris Camps,
Fontainasplein 9-11, 1000 Brussel.

Gelieve je adres te vermelden
bij je antwoorden.

Als je het mij vraagt

"Overheidsbedrijven zijn van groot strategisch belang"

Het nieuwe jaar was nog maar net begonnen en er ging al meteen een schok door de openbare sector: Proximus wil 1900 medewerkers ontslaan. Wat is je reactie hierop?

Chris Reniers: "De directie van Proximus gaf aan dat er 1900 mensen het bedrijf moeten verlaten en dat er ook 1250 aanwervingen gepland zijn. Dit zou nodig zijn opdat het bedrijf zich zou kunnen voorbereiden op de toekomst en de verdere digitale evolutie. Als vakbond kunnen we de motivering begrijpen, maar de manier waarop deze ingrijpende beslissing genomen wordt en de gevolgen voor het personeel zijn enorm. Niet enkel komt de dienstverlening zwaar onder druk te staan, je hakt meteen ook zwaar in op het sociale weefsel. Er is trouwens niet enkel een impact op het personeel dat het bedrijf moet verlaten – naakte ontslagen zijn immers niet uitgesloten – maar ook op de overblijvende personeelsleden. De werkdruk is in bepaalde diensten al enorm hoog en zal door het snijden in het personeelsbestand alleen maar toenemen."

Het is toch positief dat er ook 1250 mensen worden aangeworven?

Chris Reniers: "Dat is leuk voor die mensen, maar intussen zijn er wel 1900 mensen hun job kwijt. Bovendien is het te gek voor woorden als men denkt die nieuwe personeelsleden te zullen vinden op de Belgische markt. Het gaat om IT-profielen en daarvan is er in ons land een zeer groot tekort. Aangezien Proximus nu al via outsourcing veel een beroep doet op personeel in Marokko of Indië, menen wij dat de nieuwe aanwervingen eerder daar zullen gebeuren dan bij ons. Wat overblijft, is dan een sociaal bloedbad in eigen land, iets wat toch haaks staat op de ambitie van deze federale regering wat betreft jobcreatie."

Wat vond je van de reactie van de politiek en dan vooral van de regering?

Chris Reniers: "De politiek staat erbij en

kijkt ernaar. Ik vond vooral de reactie van minister van Telecom Philippe De Backer te gek voor woorden. Hij lijkt akte te nemen van de beslissing van Proximus. Volgens hem is het niet de politiek of de regering om een telecombedrijf te leiden. Wel inderdaad, de regering doet dat inderdaad niet, daarvoor is er een directie en een raad van bestuur. In die laatste is de regering als grootste aandeelhouder trouwens vertegenwoordigd, hoewel dat blijkbaar niet kon voorkomen dat de regering hier koud gepakt werd. Ik vind het trouwens choquerend dat minister De Backer openlijk pleit voor de privatisering en verkoop van Proximus."

Waarom is dat geen goed idee?

Chris Reniers: "Proximus is een goed werkend, welvarend en winstgevend overheidsbedrijf. Het moet in handen van de Belgische overheid blijven omdat het van groot strategisch belang is. De ACOD wil absoluut geen herhaling van het scenario van de energiesector, waar alles verkocht werd aan buitenlandse bedrijven en waardoor we nu dik in de problemen zitten voor onze energieproductie en bevoorradings."

Voor de politiek is het nooit goed. Wanneer een overheidsbedrijf succesvol is, is het een doorn in het oog van de privé omdat het marktverstoring zou zijn. Daarom moet het dan zagezegd verkocht worden. Volgens de ACOD zorgen overheidsbedrijven in cruciale sectoren er net voor dat er kan voorzien worden in een performante, correcte en efficiënte dienstverlening, die ook oog heeft voor sociale aspecten."

Op welke oplossing hoop je voor dit dossier?

Chris Reniers: "Het kan niet zijn dat alleen het personeel het gelag zal betalen van deze ontslagronde en intussen de grote dividenden naar de regering en de andere aandeelhouders blijven vloeien. Er zal een plan op tafel moeten komen dat evenwichtig is, met zowel aandacht voor het sociale als het toekomstgerichte. Naakte

Chris Reniers - voorzitter

ontslagen zijn voor ons hoe dan ook uit den boze. We zetten in op omscholing van het personeel en een maximale dienstverlening aan de burger."

Is de huidige situatie bij Proximus symptomatisch voor de visie van de regering op de openbare sector?

Chris Reniers: "Het gebrek aan visie, zal je bedoelen, vooral op lange termijn! Deze ontslagen moeten er komen omdat voormalig minister van Telecom Alexander De Croo vanuit een blind liberaliserings- en privatiseringsgeloof absoluut een vierde speler op de telecommarkt wil toelaten. Onze Belgische markt is daar te klein voor – studies tonen dat aan. Op die manier maak je de concurrentie moordend en dwing je bedrijven te besparen op personeel. Ik hou mijn hart vast als de politiek van de huidige regering zich de komende jaren zou voortzetten. Waar iedereen nu al de besparingen van de voorbije jaren voelt in de werking van de openbare diensten, zou een voortzetting van deze politiek het einde kunnen betekenen van openbare diensten waar je als burger iets aan hebt."

Te weinig tijd?

VLAAMS
ABVV

**Met ABVV loopbaanbegeleiding
doe je er iets aan**

www.abvvloopbaanbegeleiding.be

ABVV-dienstverlening **Last van stress? Met** **loopbaanbegeleiding doe je er iets aan**

Stress kan je herkennen door klachten als vermoeidheid, emotioneel zijn, piekeren en fysieke klachten. Heb je stressklachten? Vraag dan altijd raad aan je huisarts. Daarnaast kan ook loopbaanbegeleiding je helpen.

Een belangrijke oorzaak van stress is het onevenwicht tussen werk en privé. Veel mensen vinden dat ze te weinig tijd hebben voor hun gezin of voor zichzelf. Volgens de werkbaarheidsbarometer ervaart één op de vijf werknemers dit als problematisch.

Onregelmatige uren

Veel werknemers hebben een onregelmatig uurrooster. Dat heeft

gevolgen voor je privéleven. De impact van nacht- of ploegenarbeid op je nachtrust is niet te onderschatten. Door onregelmatige uren is het moeilijk om tijd te vinden voor familie en vrienden. En wat met de opvang van de kinderen?

Woon-werkverkeer

Vooral de tijd dat je onderweg bent van of naar het werk zorgt voor stress. De trein heeft vertraging, je staat in de file of je wordt bijna omvergereden op de fiets...

Persoonlijke situaties

Ook situaties thuis kunnen voor stress zorgen. Denk maar aan financiële moeilijkheden, gezondheidsproblemen,

de zorg voor een familielid of problemen in je relatie. Ook hier is het belangrijk om genoeg herstelmomenten te creëren, zodat de stress zich niet blijft opstapelen.

Loopbaanbegeleiding kan je helpen

Heeft de stress vooral te maken met je werk? Dan is het een goed idee om loopbaanbegeleiding te volgen. Dat kan bij het ABVV en duurt 4 of 8 uur. Samen met de loopbaanbegeleider zoek je naar oplossingen voor stressfactoren op of naast het werk. Je ontdekt er alles over je kwaliteiten, je competenties en welke werkomgeving er het best bij je past. Op het einde ga je naar huis met een concreet actieplan.

Contacteer een ABVV-loopbaanbegeleider

Ga na of je in aanmerking komt voor loopbaanbegeleiding. We werken met loopbaancheques die je kan aankopen bij de VDAB. Elke cheque kost 40 euro en geeft recht op 4 uur begeleiding. Onder bepaalde voorwaarden is loopbaanbegeleiding gratis. Vraag ernaar bij het ABVV.

Meer info

Surf naar www.abvvloopbaanbegeleiding.be of stuur een mailtje naar loopbaanbegeleiding@vlaamsabvv.be. Je kan ook contact opnemen met een ABVV-gewest: ABVV-regio Antwerpen (03 220 66 41), ABVV Limburg (011 22 97 77), ABVV Oost-Vlaanderen (09 265 52 24), ABVV Vlaams-Brabant (016 28 41 47) of ABVV West-Vlaanderen (0478 80 57 30).

Limburgse Lezingen ACOD IDéé CAFé over activisme

De derde in onze reeks van inspirerende avonden met boeiende sprekers over rake onderwerpen is er één met twee bijzondere dames: de Genkse mensenrechtenactiviste en columniste Samira Atillah en de Nederlandse kunsthistorica en auteur Eva Rovers.

Op donderdag 21 februari 2019 brengen we hen samen rond activisme, waar het strijdperk gekaapt lijkt door de frisse jongens van de alt right en hun mentors. Samira en Eva zullen beiden hun visie geven op activisme, de ene vanuit academische hoek en de andere recht uit de praktijk.

Van verscheen vorig jaar het boek 'Practivisme. Een handboek voor heimelijke rebellen'. Het jaar ervoor kwam 'Ik kom in opstand, dus wij zijn' uit, een vlammend betoog over opstand in digitale tijden. In 'Practivisme' geeft ze tips over

hoe je in opstand kunt komen, duurzaam verzet organiseren. Een dam tégen machteloosheid en vóór mensen die de wereld een stukje beter willen maken. Eva Rovers is een begenadigd spreker en graag geziene gast in tv-programma's. Zij schreef ook de veelgeprezen biografieën 'De eeuwigheid verzameld. Helene Kröller-Müller (1869-1939)' en 'BOUD. Het verzameld leven van Boudewijn Büch'. Van Samira Atillah verscheen in september 2018 een boek met het relaas van haar vrijwilligerswerk in de vluchtelingenkampen van Noord-Frankrijk: 'Zijn naam was Youssef'. Daarmee laat zij een andere, menselijke stem horen in het door populisme, haat en ontmenselijking gedomineerde debat. Een juiste, genuanceerde en tegelijk militante en menselijke stem. Samira Atillah heeft een verleden in het jeugdwerk en was parlementair

medewerker bij de fractieleidster van sp.a in de Kamer, Meryame Kitir. Als activiste is ze een veelgevraagde spreker, een gekend opiniemaker via sociale media en columniste voor onder andere De Morgen, De Standaard, Knack, De Wereld Morgen en MO. Op dit ogenblik werkt ze aan een boek over de falende 'War On Drugs'.

ACOD Idéé CAFé Activisme in de praktijk

- Donderdag 21 februari 2019 van 18.30 tot 21 uur
- Zaal De Witte, ACOD Limburg, Koningin Astridlaan 45, 3500 Hasselt
- Info: limburg@acod.be, 011 30 09 70 of www.acod-limburg.be

Eva Rovers

Samira Atillah

Jobstudenten Ontslag nemen, hoe doe je dat?

Een studentencontract is een contract van bepaalde duur. Normaal eindigt de overeenkomst dus zonder vooropzeg en zonder formaliteiten op de aangegeven datum. Maar het loopt soms anders.

Kan de student de overeenkomst stopzetten?

Dat kan, maar er geldt een opzeggingstermijn. Die termijn is afhankelijk van de duur van de overeenkomst:

- Is de duur van de overeenkomst een maand of minder, dan bedraagt de opzeggingstermijn 1 dag.
- Is er een overeenkomst van meer dan een maand, dan geldt er een opzeggingstermijn van 3 dagen.

De opzegging gaat in op de maandag die volgt op de week waarin de student de opzegging van de overeenkomst meedeelt aan de werkgever. Tussen de mededeling en de "maandag in kwestie" moeten minimaal 3 werkdagen liggen.

Kan de werkgever de overeenkomst stopzetten?

Dat kan, maar ook de werkgever moet een opzegtermijn respecteren. Die termijn is afhankelijk van de duur van de overeenkomst:

- Is de duur van de overeenkomst een maand of minder, dan bedraagt de opzeggingstermijn 3 dagen.
- Heeft de student een overeenkomst van meer dan een maand, dan moet de werkgever een termijn van 7 dagen in acht nemen.

Belangrijk: tijdens de proefperiode (dat zijn de eerste 3 dagen van de arbeidsovereenkomst voor jobstudenten) mogen de student en de werkgever de overeenkomst beëindigen zonder opzegging of vergoeding. Met 3 of 7 dagen worden kalenderdagen bedoeld.

Schriftelijke opzeg

Wie een contract vroegtijdig wil beëindigen, moet dat schriftelijk doen. Ook is het belangrijk een ontvangstbewijs van de andere partij in handen te krijgen. De

veiligste weg hiervoor is de aangetekende brief met daarin het begin en de duur van de opzegtermijn.

Let op: de opzegperiode begint pas te lopen vanaf de eerste maandag na de betekening. Bovendien treedt een aangetekende brief pas in werking vanaf de derde werkdag (= alle dagen behalve de zon- en feestdagen) na verzending. Wanneer een student dus ten laatste op woensdag zijn aangetekende brief verstuurt, begint de opzegperiode de maandag daaropvolgend. Behalve als er een feestdag tussen zit, dan moet de opzegbrief ten laatste de dinsdag verstuurd zijn.

De student kan zijn overeenkomst ook opzeggen door een ontslagbrief aan de werkgever te overhandigen en deze een kopie daarvan te laten tekenen voor ontvangst. Een werkgever mag in geen geval de jobstudent op deze manier ontslag geven.

Wie vroegtijdig ontslagen wordt, tekent nooit zijn ontslagbrief "voor akkoord"! Teken enkel "voor ontvangst".

Meer info: www.magik.be

**IK NEEM
ONTSLAG**

ACOD Spoor 2.0

De toekomst begint vandaag

Na het feestgewoel van Kerstmis, Nieuwjaar en de onvermijdelijke recepties, nemen we onze rode draad graag opnieuw op. De voorbije eerste sociale verkiezingen waren een succes voor ACOD Spoor. Hierover hebben we al bericht in de vorige Tribune en in De Klapper. Maar elk succes moet bestendigd en bevestigd worden. Een syndicale werking 2.0 is hier de start van.

Duidelijke strategie uitzetten

Niet alle verkozenen zijn gloednieuw. Een aantal van hen zetelden reeds in een regionaal comité PBW en hebben een pak ervaring opgedaan. De nationale bedrijfscomités daarentegen werden tot voor kort opgevolgd door nationale secretarissen. De nieuwe verkozenen voor de bedrijfscomités zullen dus in een nieuwe omgeving terechtkomen met een andere werkwijze en sterk beleidsgerichte dossiers. Ook wat betreft de GPC's, hebben – op een paar uitzonderingen na – onze verkozenen nog geen ervaring. Het zal dus belangrijk zijn om de nieuwe verkozenen zo goed mogelijk te ondersteunen en op regelmatige basis te overleggen met elkaar. Het Nationaal Secretariaat zal de krijtlijnen uittekenen en de werking van de nationale comités coördineren. De verschillende gewestelijke instanties zullen zich focussen op de districtscomités en de gewestelijke paritaire commissies. We moeten erop toezien dat we als vakbond zeer coherent en professioneel overkomen bij de sociale partners, zowel die van de overkant als onze syndicale partners. Geloofwaardigheid is een fundament bij elke onderhandeling.

Betere en groenere mobiliteit

Het voorbije jaar werd ook op een andere manier positief beëindigd. Ondanks de problemen met betrekking tot de stiptheid en klantentevredenheid, steeg het aantal treingebruikers en dit voor de tweede maal op rij. De uitbreiding van het treinaanbod in het voorstedelijk netwerk rond Gent, Antwerpen en Brussel is hier natuurlijk niet vreemd aan. Het fileprobleem zet de pendelaars ertoe aan

om meer de trein te nemen. Maar nog niet genoeg! De vooruitzichten geven de komende jaren immers nog meer fileleed aan, waardoor de trein zich meer dan ooit moet profileren als een duurzaam alternatief voor het woon-werkverkeer. Dit vraagt natuurlijk een mobiliteitsvisie die naam waardig van de overheid. Geen uitbreiding van nog meer salarismotoren, maar een aantrekkelijk en betaalbaar openbaar vervoer. Tegenwoordig heeft iedereen de mond vol van de klimaatopwarming. Klimatologische rariteiten halen steeds meer en meer de hoofdlijnen van de media. De klimatologische veranderingen kunnen niet langer ontkend worden. Dat het veelvuldig gebruik van fossiele brandstof een nefaste invloed heeft op ons klimaat, daar zijn de wetenschappers van overtuigd. Toch zijn er in bepaalde landen nog steeds beleidsmakers die weigeren te aanvaarden dat we dringend iets moeten doen aan de uitstoot van koolstofdioxide en fijn stof. Alle landen zullen hun verantwoordelijkheid moeten nemen en maximaal inzetten in de strijd tegen de opwarming van onze planeet. We moeten meer dan ooit beseffen dat we onze planeet lenen van de komende generaties. Een leefbare planeet moet de erfenis zijn van elke generatie voor

de volgende generatie. En met volgende generatie bedoelen we onze kinderen en kleinkinderen!

De trein zal als milieuvriendelijke vervoermiddel een cruciale rol spelen. De toekomst is de duurzaamheid van de trein. Onze job!

Wat met de liberalisering?

Om de spoorwegen in België performanter te maken, zal er moeten geïnvesteerd worden, niet alleen in rollend materieel, maar ook in infrastructuur en personeel. Bovendien moeten we ons klaarmaken voor de liberalisering die er sowieso komt. De liberalisering is een politieke beslissing. De volgende regering zal bepalen aan wie het spoorvervoer zal toegewezen worden: private spoorondernemingen of de NMBS als openbare dienst? Of wordt de NMBS geprivatiseerd? Met welke gevolgen voor het personeel? Ook de collega's van Infrabel zullen geconfronteerd worden met de negatieve gevolgen van een mogelijke privatisering. De volgende regering zal beslissen over de rol van de NMBS als openbare dienst. Tot de verkiezingen van 26 mei hebben we een regering van lopende zaken, die misschien wel een tijd moet doorgaan na de verkiezingen. Er zal dus veel tijd

verloren gaan, waardoor er geen deftig beleid kan gevoerd worden. Hopelijk krijgen we toch nog een regering die de openbare diensten opnieuw naar waarde weet te schatten en geen verdere afbouw pleegt op de openbare dienstverlening. Daartoe moeten deze – en niet alleen de spoorwegen – de middelen krijgen om de burgers een publieke dienstverlening te kunnen aanbieden die ze verdienen. Want openbare diensten zijn de beste garantie op goede en betaalbare diensten voor iedereen. We vergeten al te snel dat private ondernemingen zich vooral richten op winsten voor hun aandeelhouders. En geloof me, die aandeelhouders

nemen niet de trein. Wie al eens de trein genomen heeft in Engeland, waar het reizigersvervoer in handen is van verschillende privébedrijven, kan de vergelijking wel maken. De kostprijs van een treinticket in Engeland ligt veel hoger dan bij ons. Bovendien kan de prijs nogal verschillen van het moment dat je de trein wil nemen, zo betaal je meer in de pieken en kan ook de prijs verschillen van dag tot dag. Alles voor de markt...

Jij kiest je toekomst

Net zoals we in de aanloop van de sociale verkiezingen campagne gevoerd

hebben om voor zekerheid te stemmen, moeten we ook nu campagne voeren om personeelsleden en reizigers te overtuigen te stemmen voor partijen die de openbare diensten – en de spoorwegen in het bijzonder – sterk genegen zijn. De toekomst begint vandaag. We leggen vandaag de zaden voor het toekomstig beleid en de toekomst van onze spoorwegen. Laat deze kans niet voorbijgaan om samen te strijden voor een sociaal beleid, voor een sterke publieke spoorwegmaatschappij en een betere wereld.

Ludo Sempels

Personeelsbeleid NMBS maximaliseert de aanwervingen van treinbegeleiders

De aanwervingen verlopen moeizaam. Zowel NMBS als Infrabel kampt met een op korte tijd sterk veranderde en concurrerende arbeidsmarkt. Bovendien bemoeilijkt de regering de aanwervingen met onrealistische besparingen en houdt de rem op een opwaardering van het voltallig spoorwegpersoneel. Hoe kan de NMBS dan wel voldoende kandidaten aantrekken?

De huidige arbeidsmarkt biedt vooral praktisch geschoolden (in de volksmond 'laaggeschoolden', wij kiezen voor 'praktisch geschoolden', een meer respectvolle en correcte verwoording) en hoogopgeleiden (meer jongeren studeren immers verder).

Nieuwe aanwervingsstrategie

ACOD Spoor pleit steeds voor maximale inspanningen om de personeelstekorten – waar dan ook – te counteren met een gericht aanwervingsbeleid naar de arbeidsmarkt toe en een personeelskader dat berekend is op de reële noden. Een personeelskader dat bovendien proactief is met voldoende reservemarge in functie van tijdelijke grotere personeelsnoden (bijvoorbeeld BNX'en). Voor treinbegeleiding heeft de NMBS een aanwervingsstrategie uitgewerkt die als één pakket werd voorgelegd. Het bestaat uit vier delen:

1. De diplomaverenisten worden aangepast in functie van de praktisch geschoolden (maar met dezelfde competentieverenisten), met name een getuigschrift van de tweede graad van het algemeen, technisch of kunst-secundair onderwijs of een getuigschrift van de derde graad van het beroeps-secundair onderwijs – opgelet, de competentieverenisten blijven ongewijzigd.

2. De openbare proef is toegankelijk voor Belgen en burgers van een staat van de Europese Economische Ruimte of van de Zwitserse Bondsstaat.

3. De laureaten van de openbare proeven die niet slagen voor de eerste module van de beroepsopleiding (Basic), maar die wel ten minste 45 procent van de punten behalen, kunnen hun stage of proef voortzetten. Zij worden voor een periode van 3 maanden benuttigd in toezichthoudende en commerciële taken, en kunnen zich zo vertrouwd maken met commerciële producten. Nadien volgt een herkansing.

4. De aanwervingsvijver wordt verruimd naar hogeropgeleide kandidaten toe door bachelors (en hoger) toe te laten tot de graad van eerste treinbegeleider via een openbare proef.

Positieve en negatieve kanten

Dit pakket heeft pro's en contra's op de werkvloer. Wij leggen de focus op de twee eerste maatregelen:

We zijn ervan overtuigd dat heel wat praktisch geschoolden beschikken over de vereiste competenties. Zij zullen niet langer belemmerd worden door hogere diplomaverenisten. Ook vandaag zijn er reeds treinbegeleiders die niet beschikken over de huidige diplomaverenisten, maar zeer professioneel zijn in hun job. Het opperen dat het verlagen van de diplomaverenisten een devaluatie is van de job, lijkt ons weinig respectvol ten opzichte van deze collega's. De kandidaten worden immers weerhouden op basis van geschiktheidstesten. Dit argument zou trouwens de doorstromingsmogelijkheden naar universitaire graden in vraag kunnen stellen.

De tweede maatregel is een opening voor Europese burgers die zich nu reeds aanbieden op de Belgische arbeidsmarkt. We hebben de bevestiging gekregen dat dit wettelijk kan, ook wat betreft het aanpassen van de diplomaverenisten.

De derde maatregel is een bonus. Bijkomende praktijkervaring kan beslissend zijn in het slagen van de kandidaat. Daarenboven valt de druk weg dat bij het niet onmiddellijke slagen, ontslag volgt.

Wat betreft de vierde maatregel, hebben we gevraagd om een overgangsexamen voor de treinbegeleiders die vandaag reeds in het bezit zijn van een hoger diploma. Dit dient reglementair te gebeuren door een proef. Er werd gekozen voor een mondeling onderhoud waarin de motivatie van de kandidaat getest wordt. We hebben tevens aangedrongen op de garantie dat de functies die gepaard gaan met deze graad (coach, tico-teamleider,...) toegewezen worden aan eerste treinbegeleiders met de nodige ervaring en/of de graad verkregen hebben via de interne bevorderingsproef. De taken van diensttabel en permanentie worden nu reeds toegewezen aan instructiepersoneel. Deze maatregel laat daarentegen toe dat men deze graad kan verkrijgen zonder te moeten veranderen van standplaats. ACOD Spoor pleit bovendien voor het openstellen van het kader voor een bepaald percentage eerste treinbegeleiders,

opgelet, ook via interne proef voor niet-houders van een hoger diploma (zoals bij treinbesturing). Hierdoor maximaliseren we de toegang tot de graad van eerste treinbegeleider zonder dat men geconfronteerd wordt met het wachten op een aanstelling of een vacante post ver van de woonplaats. Het aanwerven van een graad 'eerste' via een openbare proef werd reeds toegepast in het verleden voor bijvoorbeeld eerste onderstationscheffs. We hebben tevens de garantie dat de interne proeven voor eerste treinbegeleider gehandhaafd blijven. En laat ons vooral duidelijk zijn: de extern aangeworven eerste treinbegeleiders krijgen geen voorrang op de huidige.

Werken aan verbetering

In de politiek zijn er partijen die het land in crisis brengen omdat ze met één punt

van een dossier niet akkoord gaan in functie van opportunistische en electorale belangen. ACOD Spoor stelt haar eisen op het vlak van de sociale dialoog, maar neemt ook haar verantwoordelijkheid op om constructief mee te werken aan oplossingen voor problemen. Dit pakket heeft voor- en tegenstanders, maar op de weegschaal hebben de positieve punten een overwicht. Hierbij werken we mee aan een belangrijk statement, namelijk dat de NMBS investeert in treinbegeleidingspersoneel. Het aanwervingscontingent treinbegeleiding wordt in 2019 naar 290 gebracht (190 in 2018). De pleitbezorgers van de 'One Man Car' zien dit met lede ogen aan. En dat is maar goed ook!

Gunther Blauwens

Satire Spoorwegstratego

Die ochtend in een kabinet in de buurt van de Wetstraat, Brussel.

De nieuwste kabinetsmedewerker start zijn eerste week. Hij werd de week voordien in het gesubsidieerde koffiesalon van de Warande door nonkel Koenraad aanbevolen aan de minister. Fier neemt hij zijn brooddoos uit zijn boekentas. Een tv-hond op het deksel van de brooddoos kijkt hem aan. Zijn dag kan beginnen met een dikke boterham met choco, gesmeerd door mama.

Een duidelijk nerveuze adjunct-kabinetschef spreekt hem aan: "Jij bent dus de nieuwe, hein? Ik heb al een belangrijke taak voor je. Deze dossiermap bevat de dagelijkse briefing van onze Interne Dietsche Intelligente Overkoepelende Onderzoek Tank, die elke minister moet doornemen in functie van strategische beslissingen met betrekking tot de politieke actualiteit. Deze namiddag is er de wekelijkse bespreking ervan in onze War Room in Antwerpen met de voorzitter. Je geeft die map aan de minister persoonlijk en probeert zeker zo snel mogelijk zijn bureau te verlaten. In de briefing steekt een serieuze bom." De adjunct verdwijnt even snel als hij verscheen, net als de boterham met choco uit de brooddoos van de kabinetsbenjamin.

De nieuwbakken kabinetsmedewerker voelt zich niet op zijn gemak. Waarom hij op zijn eerste dag? En de afkorting van

die Tank is ook nogal raar. Is dit een soort kabinetsdoop?

Hij stapt aarzelend het kantoor van de minister binnen, geeft de gebruikelijke groet en overhandigt de dossiermap. Het angstzweet laat zijn vingerafdrukken na op de lederen kaft. De minister merkt het op: "Vingerafdrukken zijn interessant. We moeten trouwens die van de gehele bevolking zien te krijgen. Wacht even..." De minister slurpt van zijn koffie verkeerd en verslikt zich bij het lezen van de schriftelijke briefing.

De kabinetsmedewerker verkrampst. Okselvijsers ontwikkelen zich bij het aanschouwen van de onheil voorspellende gezichtsuitdrukkingen van de minister.

De minister schreeuwt het uit: "ACOD Spoor wint eerste sociale verkiezingen bij de Belgische spoorwegen!" Zijn gezicht is vuurrood. Die van de medewerker lijkt bleek. "Hoe is dat mogelijk? Verdomme toch! Ik heb het nog zo gezegd. Zie dat er elektronisch gestemd wordt! Maar neen, die vakbondsterroristen hebben dat afgewezen."

De kabinetsmedewerker vlucht het kantoor uit en zet zich geschokt in zijn stoel. Een zweetdruppel op zijn voorhoofd druipt neer op het deksel van zijn brooddoos. De tv-hond lijkt een traan te laten. "De sossen van het spoor hebben gewonnen", fezelt de brave schildknaap. Wat gaan zijn Schildvrienden hiervan denken...?

Zelfde dag. Namiddag. Een tot War Room omgevormde vergaderzaal in een hotel in Antwerpen.

"Vertel op! Wie kan me uitleggen hoe het komt dat die sossen gewonnen hebben? In mijn legislatuur mogen en kunnen sossen niet winnen! Ik ben daar toch altijd duidelijk over geweest? Ja, toch?"

De voorzitter ziet de angstige en verstijfde gezichten van zijn ministers en staatssecretarissen voor zich uit staren. Het besef is van hun gezichten af te lezen. Dit is morgen frontpaginanieuws. Sossen die verkiezingen winnen!? Ongezien!

"We hebben toch die wet van de sociale verkiezingen geschreven om hun macht te breken? En wat krijgen we nu? Ze worden verdomd bevestigd!" De voorzitter tracht zijn emoties te beheersen en vervolgt zijn betoog. "Wat was hun campagne? Hebben we daar een analyse van?"

De chef van de Interne Dietsche Intelligente Overkoepelende Onderzoek Tank schraapt zijn keel en neemt plechtig het woord. "Volgens diepgaand onderzoek hebben ze gekozen voor een positieve campagne waarin ze het uitsluitend hebben over hun eigen programmapunten, zonder te polariseren met de andere vakbonden of wat zij noemen 'syndicale partners', met nadruk op eenheid van het personeel en onderling respect, geweldige campagne filmpjes en..." Zijn analyse wordt bot afgebroken. "Zet die

ploat af!” De voorzitter rolt met zijn ogen. “Positieve campagne? Geen polarisatie? Respect? Eenheid personeel? Waar zijn die mee bezig, zeg? Wat denken die ACOD’ers wel?” De verbouwereerde gezichten voor hem knikken bevestigend, collectief en synchroon. “Als dit morgen op de frontpagina’s van de gazetten verschijnt, hebben we een probleem. We moeten dit absoluut vermijden! Straks kunnen we de privatisering van de NMBS en de overname van Infrabel in de haven ook op onze buik schrijven. Onze afbraakpolitiek bij het spoor wordt door dit resultaat ondermijnd. Ik wil een strategisch mediamaneuver om dit te voorkomen. Vandaag nog! Heeft iemand een idee?” De staatssecretaris die achter zijn rug ‘de Dulle Twiet’ wordt genoemd, steekt ostentatief en streberig zijn vinger op. Zijn lichaam veert op en neer van zijn stoel. De voorzitter zucht en wacht even af of er iemand anders reageert. Niemand... Hij knikt bevestigend op het vingertje van de staatssecretaris,

die recht staat en euforisch zegt: “We lokken een regeringscrisis uit over het dossier Marrakesh. We zeggen dat we er niet mee akkoord gaan. Ook al hebben we maanden geleden onze goedkeuring hierover gegeven. We hebben dan wel een probleem met een geloofwaardige argumentatie. Ik weet niet wat we er tegen kunnen verzinnen zonder de waarheid onrecht aan te doen...” Iedereen in de War Room kijkt op. De chef van de Interne Dietsche Intelligente Overkoepelende Onderzoek Tank toont zijn breedste glimlach aan de voorzitter. De voorzitter snapt wat de chef denkt en richt zich tot hem met een sardonische grijns. “Zet die ploat op! Onmiddellijk! Morgen moeten de gazetten vol staan met Marrakesh-onzin.” De voorzitter grinnikt en ziet zijn ministers opleven alsof ze een geslaagde reanimatie hebben gekregen. Zijn gedachten verplaatsen zich op een schaakbord in zijn hoofd. “We doen de regering vallen”, zegt hij, “niemand die zich bezighoudt met de resultaten

van die sossenbond. Meer nog, door de val van de regering hebben ze bij het spoor ook geen nieuw beheerscontract. Zotte besparingen en geen beheerscontract. We gaan de spoorwegen onwerkbaar maken. De mensen gaan roepen om privatisering.”

Hetzelfde moment. Fontainas, Brussel. Vijfde verdieping. ACOD Spoor. Bureau van de voorzitter.

De secretarissen zitten samen. De voorzitter spendeert één minuut aan de verkiezingsuitslagen en legt vervolgens een vurig betoog af om een mogelijke privatisering van het spoor te counteren. Hij geeft elke secretaris een boek als nieuwjaarscadeau en verplichte leesvoer om zich strategisch te wapenen tegen donkere neoliberale krachten. Het boek vermeldt een Italiaanse auteur: Machiavelli.

Gunther Blauwens

ACOD Spoor West-Vlaanderen Wissel van de wacht

In het gewest West-Vlaanderen gaat Marc Stals, bestendig secretaris ACOD Spoor West-Vlaanderen, met pensioen. Hij wordt opgevolgd door Marc Berghe.

Marc Stals

Marc Stals startte zijn loopbaan bij de NMBS in 1979 als leerling bestuurder en werd militant voor de ACOD in 1989. In 1991 werd hij verkozen tot secretaris van de sectorale afdeling Ieper, in 2002 tot intersectoraal voorzitter van diezelfde afdeling, in mei 2005 als gewestelijk bestendig secretaris en in 2016 als gewestelijk intersectoraal voorzitter.

In al die hoedanigheden vervulde Marc talloze syndicale mandaten, te veel om allemaal op te noemen, van coördinator cel treinbestuurders district NW tot effectief lid van het nationaal uitvoerend bureau.

Doorslaggevende gebeurtenissen in zijn syndicale loopbaan waren onder andere de invoering van een holdingstructuur, de liberalisering van het goederenvervoer, de nakende liberalisering van het reizigersvervoer, de niet aflatende stroom van herstructureringen, de daaraan gekoppelde wijzigingen aan de reglementering en de inkrimping van het personeelsbestand. Vooral dat laatste bezorgde Marc vele kopzorgen en stelde zijn zenuwen meermaals zwaar op de proef.

Als geen ander had Marc een haast legendarische reputatie inzake bereikbaarheid voor de leden. Hij benadrukte ook steeds de interne samenwerking tussen collega’s, Vlamingen, Walen en Brusselaars. De ACOD was voor hem in het dagelijkse leven iets waarin hij zijn sympathie en rechtvaardigheidsgevoel voor de werkende klasse in kwijt kon.

Wij wensen Marc dan ook uitdrukkelijk te bedanken voor het

geleverde werk en zijn inzet en hopen van harte dat hij nog vele jaren mag genieten van een rijkelijk gevuld (fiets)leven.

Berghe Marc

Marc Berghe startte zijn loopbaan bij de NMBS, atelier Mechelen, in 1981. Hij is sedert 1988 actief bij de ACOD.

Ook hij vervulde vele syndicale mandaten, van verslaggever tot voorzitter van de afdeling Kortrijk, animator sector spoor en effectief lid nationaal uitvoerend bureau.

Marc staat gekend als een harde werker die ten gepaste tijde gevat en doelgericht uit de hoek kan komen.

West-Vlaanderen heeft gekozen voor Marc Berghe als opvolger van Marc Stals om het gewest West-Vlaanderen sector spoor te leiden in deze moeilijke tijden van hervormingen.

Een ware uitdaging en we wensen hem alle succes toe!

Marc Stals

Marc Berghe

De Lijn Werkingbudget voor 2019 geplaagd door besparingen

Tegen de tijd dat je dit leest, zal de raad van bestuur van De Lijn het exploitatiebudget voor 2019 goedgekeurd hebben. Her en der wordt dat jubelend onthaald, maar de werkelijkheid ziet er heel anders uit...

Misschien niet toevallig verscheen in januari het ene euforische krantenbericht na het andere over de recordbedragen die tijdens de legislatuur van deze Vlaamse Regering aan De Lijn worden besteed. De belastingbetaler zou beter af zijn dan ooit tevoren. Maar is dat wel zo? En waarom gaan de tevredenheidsmetingen bij de reiziger er dan jaar na jaar op achteruit, recht evenredig met de zware besparingen die De Lijn worden opgelegd?

Besparingsplan gaat verder

Inderdaad, we spreken nog steeds van effectieve, structurele en jaarlijks weerkerende besparingen in het werkingbudget, ook in 2019, ondanks alle persmededelingen die het

tegenovergestelde beweren.

Bij de opmaak van de begroting voor De Lijn wordt er sinds haar ontstaan steeds een groot onderscheid gemaakt tussen investeringsbudget en exploitatiebudget. Tussen beiden staat een denkbeeldige muur en overhevelen van de ene kant naar de andere is uiterst zeldzaam, om niet te zeggen zo goed als onmogelijk. Minister van Mobiliteit Ben Weyts spreekt in zijn persmededelingen voornamelijk over het investeringsbudget, dat in vergelijking met de afgelopen jaren sterk is gestegen. De verklaring is echter zeer simpel en te zoeken bij de inspanningen voor de vernieuwing van het voertuigenpark.

Iedereen die werkt bij De Lijn zal uiteraard tevreden zijn dat er eindelijk na al die jaren iets ondernomen wordt tegen de zware veroudering van het rollend materieel. Bij ACOD TBM spreken wij niet voor het eerst over de schande van de verloederdheid van bussen en trams, op gevaar van de veiligheid van reizigers, personeel en weggebruikers in het algemeen.

Beleid gericht op perceptie

De plotse stijging van de budgetten voor nieuwe voertuigen valt natuurlijk niet toevallig in 2019, het verkiezingsjaar voor een nieuwe Vlaamse Regering. Deze plotse verhoging van het budget is echter een inhaalbeweging voor de bewuste politieke keuze voor een desinvestering tijdens de afgelopen 10 jaar. Het is niet zo moeilijk om in 2019 hoge pieken te scoren, als vergeleken wordt met een ijkpunt dat kunstmatig en historisch en bewust laag werd gehouden.

Milieubewuste keuze?

Bovendien fronsen wij onze wenkbrauwen over de keuze van de huidige coalitie van het type voertuigen. De beoogde vergroening van de busvloot wordt naar mening van de beleidsmakers gerealiseerd door de aankoop van hybridebussen. Dat er niet voor elektrische bussen wordt gekozen, beschouwen milieuorganisaties, die uiteraard op langere termijn denken,

als “een onbegrijpelijk gebrek aan ambitie”. Voor hen is het zeker niet “de groene revolutie” waar de huidige regering prat op gaat.

Werkingsbudget blijft ondermaats

“Zijn jullie dan nooit tevreden?”, krijgen we als vakbond wel eens te horen. Toch wel, alleen stellen wij dat investeren in materieel slechts zinvol is als er gelijktijdig voldoende exploitatiebudget wordt uitgetrokken voor de ‘uitbating’ van het openbaar vervoer in Vlaanderen. Wat zijn we met nieuwe bussen als er geen chauffeur meer is om ermee te rijden? Wat heeft een reiziger aan nieuw materieel als het vervoersaanbod in zijn/haar regio geschrapt wordt, als er aan de frequentie gemorrelt wordt, als er geen continuïteit geboden wordt van het aanbod volgens het boekje, of de bussen gewoon op stal blijven na de avondspits of al vroeger? Want daar knelt het schoentje. Wat men ook moge beweren over een historisch hoog budget dat ter beschikking wordt gesteld van De Lijn, de besparingsdoelstellingen voor 2019, zoals voorzien in de beheersovereenkomst, gaan gewoon verder. Voor 2019 betekent dit 7 miljoen euro aan ‘extra’ besparingen bovenop al de structurele en terugkerende besparingen die De Lijn al 10 jaar heeft moeten slikken en die de kaap van 100 miljoen jaarlijks ondertussen al ver overschrijden. De details en de effectieve cijfers van de begroting van De Lijn voor het jaar 2019 ontkrachten de beweringen uit de mond van de beleidsmakers. Als ACOD TBM de grafieken van De Lijn in 2009 met nu vergelijkt en berekent hoe de begroting jaarlijks had moeten aangroeien met de financiële middelen waarop De Lijn volgens de beheersovereenkomst recht heeft, maar niet heeft gekregen, dan moest het exploitatiebudget dit jaar 153 miljoen euro hoger liggen dan vandaag wordt toegekend. Als wij morgen nogmaals in de krant moeten lezen dat De Lijn een miljard euro toegewezen wordt en dus een geruststellende buffer heeft voor een behoorlijke uitbating van de Vlaamse Vervoersmaatschappij, dan is dat

fundamenteel onwaar. ACOD TBM noemt het ongepaste propaganda, waarmee het grote publiek en het personeel vakkundig bij de neus genomen wordt.

Wet van de communicerende vaten

Ook is er in de persmededelingen voortdurend sprake van uitbreiding van het openbaar vervoersaanbod. Als daarmee bedoeld wordt dat bepaalde wijken opnieuw ‘tijdelijk bediend kunnen worden’ nadat eerst de bediening gesneuveld is door toepassing van een eerdere besparingsmaatregel (naar voorbeeld van buslijn 651 in Merksem), dan zijn wij daardoor niet meteen onder de indruk. Dit is eenvoudigweg boerenbedrog. ACOD TBM zal er dan ook nauwkeurig op toezien binnen de ondernemingsraden bij De Lijn waar dat bijkomend aanbod zich dan eventueel zal voordoen én uitzoeken waar exact er dan ter compensatie vervoersaanbod zal verdwijnen. Want laat het heel duidelijk zijn voor iedereen die zich tot nu toe heeft laten misleiden: de zogezegde “grote omwenteling” moet in de eerste plaats budgetneutraal blijven. Als het aanbod op de ene plek wordt verhoogd, gaat dat onvermijdelijk gepaard met een verlaging op een ander vlak. Gelijklopend wordt door een reorganisatie bij de bedienden, door het management

momenteel ijverig gewerkt aan een afvloeiing van ongeveer 300 bedienden in ondersteunende diensten, waardoor een effectieve besparing van zowat 16 miljoen euro per jaar op de rug van de overblijvers beoogd wordt.

Niet onder de indruk...

Kortom, ACOD TBM is niet onder de indruk van het exploitatiebudget 2019. De Lijn schiet door haar financiële beperkingen te kort in performantie en de maatschappelijk en sociale rol die zij te vervullen heeft. De jaarlijks terugkerende besparing die De Lijn moet realiseren bedraagt 153 miljoen euro. Er is geen enkele reden voor de beleidsmakers om in de aanloop van de verkiezingen in mei 2019 zo hoog van de toren te blazen in de media.

Rita Coeck

Vooruitzichten voor 2019 Het jaar van de kentering?

2018 was een erg moeilijk syndicaal jaar, moeilijker dan 2017 en de voorgaande jaren. Hoe meer druk bpost op de schouders van al haar personeel legt, hoe duidelijker het wordt dat een sterke vakbond zoals ACOD Post nodig is, in 2019 meer dan ooit.

Syndicale strijd met resultaat

Zoals voorspeld, heeft onze syndicale strijd de laatste weken van 2018 een hoogtepunt gekend. Het is 3,5 jaar geleden dat we aan de CEO een open brief schreven met de oproep om van bpost een bedrijf te maken waar het aangenaam is om te werken. Ondertussen is de werkdruk alleen maar toegenomen en het vertrouwen in het management stelselmatig afgenomen. Op onze militantendag van 19 oktober 2018 werden alle problemen ten gronde besproken met als direct gevolg een stakingsaanzegging. Onze syndicale strijd resulteerde in de hardst bevochten en ook duurste cao. Maar hiermee is hopelijk een belangrijke stap gezet voor meer evenwicht tussen de behoeften van het personeel en de toekomst van bpost. Dat is een goede zaak. De werkdruk wordt aangepakt, de koopkracht wordt verhoogd en er is een garantie op voltijdse tewerkstelling.

Vertrouwen en partnerschap

Is de nieuwe cao een antwoord op alle vragen? Neen. Zal iedereen tevreden zijn? Ook niet. Maar ik geloof in de woorden van een kameraad die me schreef dat hiermee eindelijk ook een begin gemaakt is voor het doorbreken van de vicieuze cirkel waarin management en personeel elkaar in de staart bijten. Management en personeel horen partners te zijn. Geen verhouding van bazen en slaven. Geen werkomstandigheden waarin ieder menselijk potentieel vakkundig tot appelmoes vernalen wordt. Dat is de reden waarom er uiteindelijk geen vertrouwen meer was en is in bpost. Dat vertrouwen terugwinnen zal nog de moeilijkste opdracht worden in 2019 en de volgende jaren.

Regering blinkt uit in afwezigheid

Een andere vaststelling is dat het tijdens de woelige laatste maanden van 2018 bij de ondertussen ex-regering oorverdovend stil was voor wat bpost en haar problemen betrof. Het openlijk geruzie van de ex-regering voor het invullen van drie vetbetaalde postjes in de raad van bestuur van bpost, in een periode van syndicale strijd, terwijl het personeel uitgeperst wordt als een citroen, is ronduit beschamend. Net zoals het openlijk pleidooi van bepaalde partijen voor een verdere privatisering van bpost. Wij weten allemaal dat de dienstverlening er dan niet zal op verbeteren, de prijzen nog meer gaan verhogen en de werknemers zich nog meer zullen moeten kapotwerken. Niet alleen in België, maar ook in bijvoorbeeld Canada en het VK vindt de bevolking dat het postbedrijf een overheidsbedrijf moet zijn. Vooral voor ouderen en mensen die digitaal minder geletterd zijn, kunnen regelmatige, toegankelijke en goedkope postdiensten belangrijk zijn.

Opletten voor de verdere flexibilisering

In het kader van garantie op voltijdse tewerkstelling, koopkracht en werkbaar werk, is wat wij bij bpost verkregen hebben, op dit ogenblik, letterlijk het hoogst haalbare. Wij, 'De Post', zijn immers niet meer nodig. Niemand ligt er wakker van of bpost, DPD, Post-NL of een ander bedrijf hun pakje brengt. Zolang ze hun pakje maar snel en zo goedkoop mogelijk krijgen. Waar en wanneer de klant het wil. Achter onze internetaankopen zit een onzichtbare arbeid die gruwelijk is. Ik verwijs hiermee naar de recent verschenen artikels over de werkomstandigheden bij Amazon, Zalando en andere Bol.com's.

Samen sterk blijven

Laat het duidelijk zijn, die 20 miljoen euro die de cao nu kost en waarover de aandeelhouders zeuren dat het veel te veel is, is voor ACOD Post een kleine prijs die betaald moet worden voor de terugkeer van arbeidsvreugde en respect voor de inspanningen van de werknemers.

Nu zal bpost het moeten waarmaken. ACOD Post en jullie zelf zijn daarvan de bewakers. Er zal de komende maanden veel en intensief tussen bpost en ACOD Post overlegd en geëvalueerd worden. Daarom moeten we maximaal met elkaar communiceren. De komende maanden zal nogmaals 'samen sterk' zijn rendabiliteit bewijzen.

We hebben allen veel en hard syndicaal werk geleverd. Met als gevolg een succes. Onmiskenbaar. We hebben bpost tot het maximum gedreven. Dat is wat wij als vakbond moeten doen. Net zoals het ook onze taak is om de tewerkstelling te behouden. Wij hebben overwonnen.

Het is mijn wens dat ieder van jullie en allen die jullie dierbaar zijn een heel gelukkig 2019 tegemoet gaan. Als vakbond wens ik dat wij samen fris, monter, gezond en met veel kameraadschap er opnieuw kunnen tegenaan gaan om de rechten van de werknemers te verdedigen.

Jean-Pierre Nyns

Cao-onderhandelingen 2019-2020

Langer onderhandelen zorgt voor verbeteringen

In de vorige editie van Tribune hebben we jullie de cao 2019-2020 (op dat ogenblik was het nog een voorstel) en de verbintenissen van het management over werklust en herstel van vertrouwen voorgesteld. Zoals aangekondigd, is ACOD Post tot op het allerlaatste ogenblik verder blijven onderhandelen en werden bijkomende voorwaarden afgedwongen.

Voor ACOD-CGSP en VSOA-SLFP is het geheel aan maatregelen aanvaardbaar. De katholieke vakbond had op dat ogenblik nog geen mandaat gevraagd aan hun achterban, maar zal de teksten positief aan hen voorstellen.

Welke verbeteringen?

Bovenop de afspraken die werden voorgesteld in de vorige editie van Tribune, komen er nog enkele extra punten bij.

1. Het carrièreperspectief voor onze DA-collega's wordt uitgebreid

Boven de aanpassingen van 1 procent na 2 jaar, na 4 jaar, na 8 jaar en na 12 jaar anciënniteit wordt na 16 jaar bedrijfsanciënniteit, het DA-barema gelijkgesteld met het barema D2 – D3 (bedragen tegen 100 procent, één jaar anciënniteit): 13.595,99 euro en 13.598,50 euro. Na 17 jaar bedrijfsanciënniteit wordt het DA-barema gelijk aan 13.705,25 euro en 13.706,67 euro (barema D2 – D3 bedragen tegen 100 procent, twee jaar anciënniteit). Deze verhogingen zijn een verworven recht.

2. Productkennistoelage

Vanaf 1 januari 2019 zal de productkennistoelage voor personeelsleden die hier reeds van genieten, toenemen met 4 procent, zijnde een jaarlijks brutobedrag van 110 euro per jaar voor een voltijdse medewerker. Dit is een verworven recht.

3. Werkomstandigheden

Onder andere de uitspraak van onze CEO over “facteurs met lege posttassen de baan op te sturen”, viel terecht bij velen in het verkeerde keelgat. Wij hebben excuses geëist. In de overeenkomst staat dat het management begrip heeft voor de moeilijke werkomstandigheden, dat ze respect heeft voor al het personeel en dat ze de legitimiteit van de acties onderkent. De CEO heeft beloofd dat hij verder wil gaan dan deze verklaring.

4. Evaluatie engagementen

Alle engagementen die bpost aangaat, zullen maandelijks op regionaal- en trimestrieel op nationaal niveau, met de vakbonden geëvalueerd worden.

5. Extra engagementen

Er is ook het engagement om de specifieke problematiek van de Team Leaders, de kantoorhouders, de Back Office, Cleaning en de promotiekansen van eigen postpersoneel snel te bespreken.

6. Werkdruk na 'bank holiday'

Het selectieproces van de vrijwilligers, alsook de beperking en/of de compensatie van de werkoverbelasting de dag die een 'bank holiday' volgt, zal na de eerste 'bank holiday' van 19 april 2019, snel geëvalueerd worden tijdens het Strategische Comité.

Jean-Pierre Nyns

Het citaat

In 1924 zei Hubert Krains, directeur van het Algemeen bestuur der Posterijen: “De geschiedenis van de post staat in nauw verband met die van de beschaving. Daar waar een mens een uitsluitend materieel leven leidt, bestaat de post niet of enkel in rudimentaire vorm. Zodra de mens evolueert naar het intellectuele licht, zet de post dezelfde stap. Als de mensheid terugzakt in barbaarsheid, zinkt de post eveneens weg.”

Wie zijn de politici alweer die er openlijk voor pleiten om bpost uit te besteden en vinden dat de diensten van bpost in het kader van openbare dienstverlening geen eurocent waard zijn om in te investeren? Als dat geen daad van barbaarsheid is.

Jean-Pierre Nyns

Ledenhuldiging ACOD Post Oost-Vlaanderen zet oudste lid in de bloemetjes

Op 24 november organiseerde ACOD Oost-Vlaanderen zijn decoratiefeest. Gelegenheid om enkele leden te eren. Het oudste lid, Roger De Smet, werd er gevierd. Roger is al meer dan 70 jaar lid van ACOD Post.

Op zijn 17de begon Roger De Smet als vertrouwenspersoon bij De Post en groeide door naar postman. Verschillende kantoren volgden elkaar op: Mariakerke, Gent 1, Gent 10, Waarschoot, Maldegem en Zomergem. Na 47 dienstjaren ging hij in 1994 met pensioen. Hij heeft zijn job

altijd met veel plezier gedaan en overal werd hij graag gezien op ronde. Bewijs hiervan zijn de 30-tal nieuwjaarskaartjes die hij nog jaarlijks ontvangt van mensen op zijn vroegere rondes. Vandaag verzorgt hij zijn echtgenote en vult zijn dagen met zijn verzameling postzegels. "Mijn vrouw stond altijd voor me klaar en nu is het mijn beurt", zegt Roger.

Namens ACOD Post wenst Marleen Vanwymeersch Roger een dikke proficiat en nog vele jaren in goede gezondheid.

STRONGER
together!

BEST WISHES MEILLEURS VŒUX GUTES NEUES JAHR BESTE WENSEN PRÓSPERO AÑO NUEVO

De wereld is een gevaarlijke plek om te wonen; niet vanwege de mensen die kwaad willen, maar vanwege de mensen die daar niets tegen doen. "Albert Einstein".

Onthou van 2018 alleen de beste dagen en spring met nieuwe moed 2019 tegemoet.

Jean-Pierre Nyns, algemeen secretaris van ACOD Post en zijn team Christel, Rudi, Rita, Stefaan, Heidi, Ben, Jessie, Ward, Elke, Luc, Marijke, Erwin, Marianne, Bruno, Sandra, Marleen en Isabelle wensen voor u en allen die u dierbaar zijn, dat 2019 een gelukkig en gezond jaar mag worden.

Samen sterk!

Interprofessioneel akkoord

Wat staat er in de eisenbundel van het ABVV voor onze sector?

Om een onderhandelingskader te realiseren waarin ook in de sector Gas en Elektriciteit sectorale onderhandelingen kunnen volgen, is voorafgaandelijk een Interprofessioneel Akkoord (IPA) nodig voor twejaarlijkse besprekingen in functie van een Sociale Programmatie 2019-2020. Een IPA wordt onderhandeld in de Groep van Tien (afgevaardigden van nationale werknemers- en werkgeversorganisaties). Hierbij alvast een samenvatting van de eisen die het ABVV stelt (en die ook relevant zijn voor onze sector).

Koopkracht

Er wordt een versterking van onze koopkracht geëist. De afgelopen jaren liepen de lonen achter op de productiviteitsstijgingen en dit door een beleid van aanhoudende loonmatiging. Er is nood aan een inhaalbeweging. Dat is mogelijk, want de economie trekt aan en de winsten stijgen. Ook werknemers met een sociale uitkering

moeten delen in de welvaartstoename (overleg verdeling welvaartsenveloppe: buiten IPA). Er moet een stevige marge voor nominale loonsverhogingen komen via vrijheid van onderhandelen, alsook een betere vergoeding van de kosten voor woon-werkverkeer.

Werkgelegenheid

Er moet werk gemaakt worden van waardige, kwaliteitsvolle en werkbare jobs. De werkdruk neemt toe en de werkgevers kregen steeds meer arbeidsflexibiliteit. Er is nood aan een ommekeer. Werknemers hebben recht op werkbaar werk en correcte statuten. In het licht van de voortschrijdende digitalisering en robotisering moet worden ingezet op investeringen in opleiding en op arbeidsduurvermindering.

Loopbaan

Iedereen moet recht hebben op doenbare loopbanen en er moeten

billijke afspraken komen over het loopbaaneinde. Steeds langer werken is geen optie. We willen aangepaste werkregelingen voor oudere werknemers en het behoud van vervroegde uitstapmogelijkheden voor oudere werknemers na een lange of belastende loopbaan en voor wie het slachtoffer werd van bedrijfsherstructureringen. We blijven ook een rechtvaardige regeling eisen voor vervroegd pensioen zonder pensioenverlies voor werknemers met zwaar werk. Landingsbanen vanaf 55 jaar zouden voor alle werknemers mogelijk moeten zijn.

Zodra er een IPA is, kunnen de onderhandelingen beginnen in de sector Gas en Elektriciteit. Natuurlijk zal Gazelco dan een nog specifiekere eisenbundel opstellen. Indien mogelijk zal een eisenbundel in gemeenschappelijk vakbondsfront verdedigd worden.

Jan Van Wijngaerden

Syndicale premie 2018

Alle rechthebbenden kunnen aanspraak maken op de uitbetaling van een syndicale premie, voor 2018 nog steeds vastgelegd op 135 euro. Uiteraard moet u dan voldoen aan enkele voorwaarden.

De voornaamste voorwaarden waaraan voldaan moet zijn in de referteperiode 1 juli 2017 – 30 juni 2018:

- Voldoen aan de minimale bijdragevoorwaarde (180,00 euro).
- Minimaal 3 maanden gewerkt hebben (uitzonderlijke gelijkstellingen zijn ook van toepassing) in een bedrijf van de sector (PC 326).
- Als betalend lid (binnen de referteperiode) het syndicaal attest

terugbezorgen aan de betrokken syndicale organisatie.

Het einde van de verwerkingsperiode van deze syndicale premie is bepaald op 31 maart 2019. Hoe sneller wij in het bezig zijn van het attest, hoe sneller dit kan verwerkt worden en hoe sneller de premie uitbetaald kan worden. Indien iemand geen attest ontvangen heeft en toch meent rechthebbende te zijn, dan kan op vraag een duplicaat aangevraagd worden.

Kaderleden ontvangen niet automatisch een attest op naam, zij kunnen via het secretariaat of via een lokale syndicale afgevaardigde een blanco (zelf in te vullen) attest krijgen, wat dezelfde

verwerkingsprocedure kan volgen. Voor meer uitleg hierover kan u steeds terecht bij de syndicale afvaardiging in uw onderneming of bij het secretariaat van Gazelco (op telefoonnummer 02 508 58 68).

We herhalen deze oproep om zo snel mogelijk nog ontbrekende attesten binnen te sturen of aan een betrokken syndicaal afgevaardigde te overhandigen, omdat nog aanzienlijk wat attesten momenteel niet ter verwerking afgeleverd werden.

Ontslagen bij Proximus Een shift van vertrouwen naar wantrouwen

“Er is een bom gevallen bij de Proximus-medewerkers.” Die uitspraak werd vaak gebruikt sinds de aankondiging van het transformatieplan. De reacties op het plan dat de raad van bestuur en de directie goedkeurden op 8 januari 2019, zijn vergelijkbaar met deze na een bomaanslag. Je zag woede, angst, ongeloof, tranen van zich bedrogen weten of van wanhoop. We hebben het allemaal gevoeld tijdens de voorbije weken.

Hoe is het allemaal zo ver kunnen komen?

Voor de ACOD is het duidelijk dat het management te ver van de werkvloer staat en zeker beter had moeten luisteren naar de eisen van het personeel en de vakbonden. Ter herinnering: in het kader van de vorige cao-onderhandelingen hebben we duidelijk veel meer kansen gevraagd voor werknemers om buiten hun werkdomein opleiding te mogen volgen. Uiteindelijk kregen we slechts 8 uur per medewerker per jaar. Daarmee wordt niemand een ‘digital hero’ natuurlijk.

Aangezien het Proximus-management de afgelopen jaren drastisch gewijzigd is (het vertrek van Ray Stewart, Michel Georgis, Philip Vandervoort en de vervanging door Sandrine Dufour, Jan Van Acoleyen, Guillaume Boutin), lijkt het overduidelijk dat zij het

bedrijf enkel kennen vanuit de cijfers. Ze hebben zich duidelijk laten (mis)leiden door een consultancybedrijf over hoe een toekomstig ICT-bedrijf dient te werken. Het is een copy-paste-oefening, voordien ook toegepast bij British Telecom. De marketing- en verkooptalenten van de gedelegeerd bestuurder hebben de

rest gedaan om een raad van bestuur te overtuigen die helemaal geen binding heeft met hoe het bedrijf werkt. Respect en samenwerking werden de voorbije jaren overboord gegooit. De ACOD heeft meermaals aangeklaagd dat er fors moet geïnvesteerd worden in HR. De problemen bleven zich immers opstapelen. Bovendien drukte Proximus enkele 'infodossiers' door zonder overleg. Dit was een voorbode voor dit horrorplan en de manier waarop men dit aanpakte. De ACOD wenste dan ook meer te weten te komen over hetgeen waarmee men bezig was en aangezien het management geen antwoord gaf, hebben we de geruchten van de wandelgangen in een persbericht gegoten. Jammer genoeg kwam dit overeen met de werkelijkheid: 1900 collega's die moeten vrezen voor hun job. Het signaal dat er nog te veel personeel is, is nog steeds populair. De realiteit toont echter aan dat vele diensten zwaar onderbe-mand zijn, dat de werkdruk nog nooit zo hoog was en het aantal mensen met een burn-out, demotivatie of depressie ook alsmaar stijgt.

Andere belangrijke informatie

Buiten de 1900 werknemers die geïnviseerd worden door de directie, waren er nog drie andere belangrijke boodschappen die werden meegegeven:

- De externe callcenters zullen zich in de toekomst niet meer in België bevinden. Marokko werd expliciet vernoemd.
- De HR-regels voor iedereen die blijft, moeten drastisch bijgesteld worden. Flexibiliteit is het kernbegrip.
- De lonen voor nieuwe medewerkers moeten omlaag.

Dit zijn elementen waarvan ACOD evenmin begrijpt waar een dergelijke redenering vandaan komt. In het kader van een voorgaande cao hebben we al de M4 moeten slikken en nu melden ze ons dat de lonen nog verder omlaag moeten, van M1/V1 tot en met V6 of niveau 4. Laten we duidelijk zijn, van die salarissen wordt niemand rijk.

Inzake HR-reglementering hebben we ook nog maar vorig jaar een versoepeling goedgekeurd en nu zouden we ze alweer moeten wijzigen?

Politieke reactie

In de pers werden er veel onwaarheden verkondigd en werd nog

meer onduidelijkheid gecreëerd. Onze initiële vraag was heel duidelijk en beperkt, namelijk het schrappen van naakte ontslagen uit het transformatieplan. Na vele mooie en minder mooie woorden (onder andere de uitspraak van minister De Backer dat het hele bedrijf moet verkocht worden) en een bezoekje aan de premier, werd het de ACOD duidelijk dat de politieke overheid – toch meerderheidsaandeelhouder – geen concrete actie zal ondernemen voor de medewerkers van Proximus.

Dit is ongehoord, ongelooflijk en zou een aandeelhouder van een private onderneming ook nooit aanvaarden. Om maar even een illuster voorbeeld aan te halen: wijlen grootindustrieel Albert Frère woog zelfs met enkele procenten op de besluitvorming van de bedrijven waarin hij belegde.

Houding van management en bestuur

Aangezien we geconfronteerd werden met dit politiek immobilisme, hebben we ons dus verder op de makers en mogelijke uitvoerders van de gemaakte plannen gericht. Op 15 januari gaf het personeel tijdens een stakingsdag het duidelijk signaal dat men niet akkoord gaat met het feit dat er mensen zomaar op straat gezet zouden worden. De Proximus-torens werden omsingeld door medewerkers van heel het land.

Op dezelfde dag presteerde één van de leden van de raad van bestuur, Karel De Gucht, het op tv te beweren dat de 1900 medewerkers niet 'transformeerbaar' zijn en dat de plannen van het bedrijf goedkoper zouden zijn, want nu moeten de medewerkers betaald worden tot hun pensioen. Hij verwees dus onmiddellijk naar een vertrekplan en verweet een deel van de medewerkers incompetent te zijn. Van je bestuurders moet je het hebben...

De ACOD stelt vast dat het management een beetje de pedalen kwijt is, niet alleen inzake communicatie en timing van dit plan, maar ook wat betreft de operationele gang van zaken. Als je de visie, het beheer en de operaties van het bedrijf uitbesteedt, ben je dan wel de juiste man/vrouw op de juiste plaats? Dat zijn vragen die we ons luidop stellen.

Standpunt ACOD Telecom-Vliegwezen

Laat het heel duidelijk zijn: Proximus is geen bedrijf dat met 10.000 werknemers kan functioneren! Proximus is nog steeds een bedrijf van meer dan 25.000 werknemers, alleen zit de grote

meerderheid al lang niet meer onder hetzelfde dak, laat staan in hetzelfde land. De politiek van outsourcing is te ver doorgeslagen en dat lijkt het management niet te bevatten. Men vergelijkt appels met peren als men een benchmarking organiseert en verbindt er dan ook de verkeerde conclusies aan. ACOD Telecom-Vliegwezen wenst via deze weg iedereen alvast te bedanken voor de deelname aan de geslaagde actie op 15 januari in Brussel, ook de werknemers van andere sectoren die expliciet hun steun uitspraken voor de collega's van Proximus. Samen staan we sterk!

We zullen ons nu eerst informeren over de exacte inhoud van het dossier en dan beraadslagen met de werknemers welke positie we dienen in te nemen. We zullen in geen enkel geval een afbreuk dulden van het bedrijf op sociaal vlak. We aanvaarden dus geen naakte ontslagen, geen afschaffing van de bescherming die bepaalde HR-regels geven en ook geen spiraal van lagere lonen voor meer werk.

Als het management niet kan leven met onze redelijke eisen, dan verzoeken we hen vriendelijk of minder vriendelijk hun carrière een andere wending te geven, want Proximus, dat zijn wij, en niet enkele ambitieuze toplui die hun zakken komen volsteken...

Bart Neyens

Werner Roelandt, Laurent Malengreau, Chris Reniers, Raf De Weerd, Annuska Keersbilck en Bart Neyens

Gevangenissen

Achterstand kledij loopt nog op

Tijdens de vorige kledijcommissie hebben we vastgesteld hoe groot de achterstand is in de levering van de eerste uitzet (staat 20) en de jaarlijkse vernieuwingen.

De achterstand bij de staten 20 bestaat sinds 2013. Dit betekent dat sinds 2013 nieuwe personeelsleden zelf hebben moeten instaan voor bepaalde kledingstukken. In totaal bedraagt de achterstand 8545 stuks. De achterstand in de vernieuwingslijsten is zelfs nog schrijnender. Hier loopt de achterstand terug tot het jaar 2011. In totaal betreft de achterstand van de vernieuwingslijsten 103.790 stuks. Zo komen we in totaal aan een achterstand van 112.335 stuks. Hoe dat kan gebeuren?

Waarom is er een achterstand?

Kledij maakt deel uit van het budget 'werkingsmiddelen'. Onder datzelfde budget vallen ook andere onkosten zoals energie (elektriciteit en stookolie). Door de gestegen energiekosten heeft men in het verleden al enkele keren moeten kiezen tussen energie en kledij. Dat verklaart veel van de achterstand.

Wanneer je weet dat elk punt in de werkingsmiddelen een gemiddelde waarde heeft van 2,4 eurocent, kan je een vrij accurate berekening maken van de financiële waarde van een totale achterstand aan kledij (staten 20 en vernieuwingslijsten). Omgerekend betreft het een bedrag van 1.991.103,58 euro dat de minister van Justitie in schuld staat bij het personeel van het DG Penitentiaire Inrichtingen (DG EPI) wat betreft kledij.

Nieuw ministerieel besluit: nog werk aan de winkel

Al bijna twee jaar wordt gewerkt aan een nieuw ministerieel besluit om de kledij van penitentiair personeel te regelen. Voor de vakbonden was (en is) het zeer belangrijk dat er in dat nieuw ministerieel besluit een garantie ingebouwd wordt, zodat de kledij op tijd geleverd wordt of personeelsleden die noodgedwongen zelf kledij hebben moeten kopen, de gemaakte kosten terugbetaald krijgen.

Het was ontvullerend vast te stellen dat het ontwerp van nieuw ministerieel besluit niet tegemoetkomt aan de eis van de vakbonden wat betreft het inbouwen van garanties. Integendeel, met een aantal artikels wil de overheid zichzelf vrijpleiten van enige (financiële) aansprakelijkheid in het geval er niet (tijdig) of onvullig geleverd wordt.

Tegelijkertijd wil men mensen die tijdens een kalenderjaar afwezig zijn geweest wegens ziekte, arbeidsongeval en dergelijke per 30 dagen afwezigheid 1/12de van hun jaarlijkse dotatie inhouden. Merk op: deze 30 dagen hoeft men niet aansluitend afwezig geweest te zijn!

Binnen het nieuwe ministerieel besluit voorziet men ook dat wie op VVP of met pensioen gaat, geen recht meer heeft op (jaren geleden bestelde) kledij. Ook dit is voor de minister een manier om de achterstand weg te werken!

Gelukkig heeft men ook enkele zaken in het nieuwe ministerieel besluit voorzien

die 'echt belangrijk' zijn. Zo zal een inrichtingshoofd bepalen of het wel of niet kan dat je binnen de inrichting je hoofddekse (pet of kepie) draagt. En wil je kledij die jij te veel hebt en die een collega moet ontberen, delen met hem/haar, dan zal het inrichtingshoofd je daar toestemming voor moeten geven. Logisch toch?

Ondanks enkele verbeteringen in het ontwerp van ministerieel besluit, is het voorstel voor ons onaanvaardbaar, omdat het geen enkele zekerheid biedt dat er voldoende en op tijd geleverd gaat worden. Dat is voor ons een bestaansvoorwaarde om akkoord te gaan met eender welk voorstel.

We hebben alvast de collega's van ACV Openbare Diensten gecontacteerd om nog een keer over te gaan tot een procedure om de minister in gebreke te stellen.

Robby De Kaey

Even voorstellen

Wat doet het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der Zelfstandigen?

Het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekering der Zelfstandigen (RSVZ) is een dynamische en mensgerichte federale openbare sociale-verzekeringsinstelling. Het beschermt het sociaal statuut van de zelfstandige ondernemers vanaf de oprichting van hun zaak tot na hun pensioen. Daarvoor wordt er samengewerkt met zelfstandigenorganisaties.

De 12 gewestelijke kantoren huisvesten verschillende diensten: de Nationale Hulpkas, de dienst Verplichtingen, de dienst Pensioenen en de dienst Inspectie. De algemene diensten bevinden zich allemaal in Brussel.

De Nationale Hulpkas

De Nationale Hulpkas voor de zelfstandigen is het sociale-verzekeringsfonds (SVF) van het RSVZ met als voornaamste taak het innen van bijdragen van zelfstandigen. Deze dienst begeleidt de zelfstandigen gedurende hun hele loopbaan. Het bijzondere aan de Nationale Hulpkas is dat elke zelfstandige die zich niet binnen de opgelegde termijn ergens aansluit, er ambtshalve wordt bij aangesloten. Aangezien de hulpkas de hoogste beheerskosten doorrekent aan de klant en niet aan actieve klantenwerving (mag) doen, bevat de hulpkas voornamelijk (80 procent) deze ambtshalve aangesloten zelfstandigen.

De dienst Verplichtingen

De dienst Verplichtingen gaat na of de zelfstandige zich aangesloten heeft bij een SVF en alle verplichtingen nakomt. Indien de zelfstandige geen gehoor geeft aan het verzoek tot aansluiting, geeft deze dienst het dossier door naar de nationale hulpkas om over te gaan tot een ambtshalve aansluiting. Men beslist tevens over de gelijkstelling van periodes van non-activiteit om bepaalde rechten (zoals pensioenen) te waarborgen. Deze periodes kunnen onder andere militaire dienst, studie of ziekte zijn. De dienst Verplichtingen beslist ook over de

aanvragen tot verzaking van de betaling van verhogingen die door de SVF worden ingediend.

De dienst Pensioenen

De dienst Pensioenen beheert de pensioenaanvragen van de zelfstandige en geeft de Federale Pensioendienst opdracht om de pensioenen uit te betalen. De pensioenaanvragen van personen die in het buitenland wonen, worden behandeld door het bureau voor Internationale Overeenkomsten. De dienst Pensioenen werkt nauw samen met de Federale Pensioendienst om in het online-platform MyPension de correcte informatie te kunnen weergeven aan de klant.

De dienst Eerlijke Concurrentie

De laatste (grote) dienst binnen RSVZ is de dienst Eerlijke Concurrentie. Deze dienst is recent opgericht en is bevoegd voor de strijd tegen de sociale fraude. De taken bevatten informatie geven aan de SVF betreffende het sociaal statuut en tussenbeide komen bij betwistingen tussen het fonds en het lid. De inspecteurs kijken aansluitingen na op de werkvloer, voeren samen met andere diensten SIOD-acties uit, staan de burger bij op zitdagen en informeren de betrokken diensten hierover.

Stéphane Christiaens

Veiligheidskorps Wat voor een verschil een ministerwissel kan maken

Dat een minister kan wegen op een dossier, hebben we ondervonden tijdens de laatste gesprekken met de overheid over de integratie van het veiligheidskorps in de dienst DAB.

Waar het op vrijdag nog onmogelijk was om met het kabinet-Jambon tot een overeenkomst te komen over een aantal losse eindjes die dringend opgelost dienden te geraken, was het de daaropvolgende maandag (na het opstappen van minister Jambon) plots wél mogelijk om positief af te ronden met het kabinet-De Crem.

Alvast een opsomming:

- Prioriteit bij mutatie en/of verandering van functionaliteit.
- Exacte bepaling wat binnen de gevrijwaarde wedde valt en wat niet.
- Toelating voortzetten cumul in geval van dienst bij brandweer/ambulance.
- Voortzetting van de hospitalisatieverzekering bij Justitie in het jaar 2019 onder dezelfde voorwaarden en bovendien een begeleiding naar een andere verzekering voor de periode erna.
- Bereidheid om binnen het sociaal overleg bij de politie te praten over een nieuwe, vijfde weddenschaal, de mogelijkheid om binnen zes maanden sociale promotie naar de graad van inspecteur te bekomen en de mogelijkheid om via mobiliteit terug te keren naar het federaal openbaar ambt.
- Duidelijkheid over de berekeningswijze van het

ziektecontingent dat men meeneemt naar DAB.

- Bereidheid om mensen die geslaagd zijn voor de generieke bevordering niveau B, verder proeven te laten afleggen om te bevorderen tot niveau B binnen de FOD Justitie.
- Carrière mogelijkheden bieden (via loopbaanontwikkeling) voor de bestaande groep coördinatoren.

Er is dus nog werk aan de winkel na de integratie in DAB, maar er zitten op dit ogenblik ten minste voldoende troeven in de stapel kaarten waarmee de onderhandelaars bij de politie kunnen verderzetten waar we bij Justitie mee begonnen zijn. Misschien kunnen we ons zo bevrijden uit de moeilijke onderhandelingen waar de oudere garde zich door hun werkgever minder gehoord voelde dan de mensen die jong in dienst waren en waar mensen met een verleden bij defensie zich voor een tweede keer onheus behandeld voelden door hun werkgever.

Wij wensen ieder van onze leden bij het veiligheidskorps (ondertussen DAB) een goede nieuwe start toe met voldoende kansen om een mooie loopbaan uit te bouwen binnen de federale politie. In het bijzonder willen we onze afgevaardigden bedanken, die ons tijdens de hele periode van onderhandelingen bijgestaan hebben met hun raad, daad, inzet en expertise.

Robby De Kaey

Even voorstellen

Wat doet de Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen?

Wie werkloosheidsuitkeringen wenst te krijgen en niet aangesloten is bij een vakbond, kan zich wenden tot de Hulpkas Voor Werkloosheidsuitkeringen. De HVW is een Openbare (federale) Instelling van de Sociale Zekerheid.

De HVW werkt met een hoofdzetel, gehuisvest in de Brabantstraat 62 in 1210 Brussel, nabij het Noordstation. Voorts is er een netwerk van 33 regionale UitbetalingsBureaus (UB's), 19 in Vlaanderen en 14 in Wallonië.

Op de gelijkvloerse verdieping van de hoofdzetel is tevens een UB gevestigd. In deze UB's kan je kosteloos een dossier openen en een 'uitkeringsaanvraag' indienen. Die kan gaan over volledige werkloosheid, tijdelijke werkloosheid, een aanvullende vergoeding bij een deeltijdse tewerkstelling, bepaalde premies tijdens een tewerkstelling en dies meer. De aanvragen worden ingediend bij de RVA ter goedkeuring en nadien gaat de HVW over tot de uitbetaling van de uitkeringen.

Personeelswerking

De HVW stelt zo'n 500 ambtenaren tewerk. Daarvan zijn ongeveer 58 procent statutair (vastbenoemd) en 42 procent contractueel (cijfers 2017).

De instelling wordt beheerd door hetzelfde paritair samengesteld beheerscomité als de RVA. Het dagelijks beheer wordt waargenomen door een administrateur-generaal en een adjunct-administrateur-generaal, bijgestaan door een directieraad. Het overleg tussen de vakbonden en de directie vindt plaats in een Basisoverlegcomité op de hoofdzetel. Ook de materies veiligheid en preventie komen daar aan bod.

Dit overleg bereidt de ACOD voor in een Coördinatiecomité waarin de leden van de VLIG, de IRW en het Brussels Gewest zijn vertegenwoordigd door hun verkozen afgevaardigden. Een ander intern overleg-instrument van de ACOD is het InterTechnisch Comité, waarvan de afgevaardigden van de UB's en de diensten van de hoofdzetel deel uitmaken.

Website

Uiteraard beschikt de instelling over een website: www.hvw.fgov.be. Daar kan je de toegankelijkheid per kantoor (adressen, openingsuren,...) of je persoonlijke gegevens raadplegen.

Johan Vansteenkiste, Rik Cannière

Defensie Functietoelage voor de vrijwilligers

Sinds 1 januari 2019 is de functietoelage een feit voor vrijwilligers die tijdelijk het ambt van een andere personeelscategorie en/of van een ander niveau uitoefenen.

Een vrijwilliger van het actief kader die, wanneer dwingende redenen van omkadering dat vereisen, tijdelijk aangewezen worden om een hogere functie van onderofficier of van ambtenaar van niveau B of C uit te oefenen, kan hiervoor rekenen op een functietoelage waarvan het jaarlijks bedrag is vastgesteld op 1000 euro.

Hij ontvangt die functietoelage vanaf de dag waarop hij in de organieke tabellen van het personeel die hogere functie daadwerkelijk uitoefent wegens het tijdelijk gebrek aan een titularis. Ten minste één werkdag aan de toekenningsvoorwaarden beantwoorden, volstaat om recht te hebben op de toelage. De functietoelage wordt geschorst:

- Vanaf de eerste dag van de vierde maand na die waarop de vrijwilliger tijdelijk aangewezen wordt om opnieuw het ambt van vrijwilliger uit te oefenen en waarvan bij aanvang blijkt dat de duur van de tijdelijke aanwijzing niet gekend is.
- Vanaf het ogenblik dat de vrijwilliger tijdelijk aangewezen wordt om opnieuw het ambt van vrijwilliger uit te oefenen en waarvan bij aanvang blijkt dat de duur van de tijdelijke aanwijzing meer dan drie maanden zal bedragen.

De functietoelage is opnieuw verschuldigd vanaf de eerste werkdag waarop de betrokken vrijwilliger zijn in het organiek kader opgenomen ambt van een hogere functie van onderofficier of van ambtenaar van niveau B of C heeft heropgenomen.

De functietoelage wordt ten belope van één twaalfde van het jaarlijks bedrag uitbetaald met de wedde van de tweede maand die volgt op de maand, waarin de betrokken vrijwilliger gedurende ten minste één werkdag aan de bedoelde toekenningsvoorwaarden beantwoordt.

Hans Le Jeune

Defensie Wijziging fietsvergoeding

Na heel veel geduld en herhaaldelijke tussenkomsten mogen we jullie meedelen dat er ook een fietsvergoeding mag worden aangevraagd voor wie het woon-werkverkeer overbrugt met een speedpedelec.

De militair die voor de verplaatsing van zijn verblijfplaats naar zijn plaats van het werk en omgekeerd gebruikmaakt van zijn fiets, heeft wanneer hij voor een traject in één richting ten minste één kilometer aflegt, recht op een fietsvergoeding per afgelegde kilometer. De vergoeding is gelijk aan het bedrag dat elk jaar voor het gebruik van de fiets is vrijgesteld van belasting. Onder fiets verstaat men elk voertuig met twee wielen voorzien van pedalen, aangedreven door de spierkracht van de fietser, eventueel voorzien van een bijkomend type van aandrijving met als primaire doel trapondersteuning te bieden en waarvan de aandrijfkracht onderbroken wordt als het voertuig een maximale snelheid van 45 km per uur bereikt. Met een fiets wordt ook gelijkgesteld: een motorisch of niet-motorisch aangedreven rolstoel of een ander niet-motorisch aangedreven licht vervoermiddel.

Het fietsen mag voorafgaan aan óf volgen op aanvullend gebruik van het gemeenschappelijk openbaar vervoer of van het eigen voertuig. De vergoeding kan evenwel nooit gecumuleerd worden met een tegemoetkoming in de kosten van het openbaar vervoer of van het eigen voertuig voor eenzelfde traject tijdens dezelfde periode.

Deze aanpassing op de fietsvergoeding treedt in werking op 1 januari 2019.

Hans Le Jeune

Terugblik 2018 was een hevig maar succesvol jaar

Bij het begin van een nieuw jaar is het altijd nuttig om even terug te blikken op de voorbije twaalf maanden. Kenmerkend voor 2018 was de gestage algemene sociale achteruitgang en afbraak van de openbare diensten door de Vlaamse en federale regeringen.

Regeringspolitiek

Op algemeen politiek vlak gingen vele facturen verder de hoogte in, werden verworven rechten afgeschaft of beperkt en namen allerlei belastingen toe. De regeringen kozen met hun beleid verder de kant van de aandeelhouders, de bedrijven, de banken en de belastingparadijzen. We zagen geen aanpak van de grote belastingfraudeurs, geen vermogensbelasting, geen verhoging van de koopkracht, geen extra investeringen in werking en personeel van de openbare diensten, geen collectieve en radicale arbeidsduurvermindering en evenmin een verhoging van de minimumlonen.

Vlaamse overheidsdiensten

Personeelsplannen en welzijnsbeleid

Bij de Vlaamse overheidsdiensten stond de invulling van de personeelsplannen onder druk. De door de Vlaamse regering opgelegde personeelsafvloeiing bracht verschillende agentschappen en departementen in de problemen om het werk rond te krijgen. De werkdruk nam verder toe en het aantal ziekteafwezigheden en burn-outs steeg navenant. Ook de besparingen op de werkmiddelen lieten zich voelen.

De ACOD, haar militanten en secretarissen hielden echter steeds de vinger aan de pols en verdedigden in het sociaal overleg (EOC, SEOC en TOC) de belangen van leden en personeel. Zo konden we door strategisch overleg, onderhandelen en actiedruk wegen op het personeels- en welzijnsbeleid. In verschillende entiteiten bekwamen we verdere wervingen en bevorderingen. Voorts hebben we in de entiteiten ook verder ingezet op het uitwerken van plaats- en tijdsafhankelijk werken op maat van de personeelsleden en op het uitwerken van concrete re-integratiemaatregelen op maat voor langdurig zieke personeelsleden.

Onderhandelingen Vlaamse Regering

In Sectorcomité XVIII onderhandelden we met de Vlaamse Regering over vijf belangrijke en tijdroerende dossiers:

1. Na verschillende onderhandelingen over een kwantitatief sectoraal akkoord voor het Vlaams overheidsperoneel hebben we de onderhandelingen tijdelijk opgeschort omdat we eerst duidelijkheid wilden over de harmonisering van de arbeidsvoorwaarden.

2. Rond de functieclassificatie werd nauwelijks vooruitgang geboekt. De Vlaamse Regering slaagde er maar niet in om met een

te onderhandelen plan rond het loon- en loopbaanbeleid op de proppen te komen. Dit dossier staat dus gedeeltelijk on hold.

3. De tweede pensioenpijler voor de contractuelen is een dossier dat we grotendeels hebben kunnen afronden met een pensioenfonds waarin 22 miljoen euro gestopt zal worden voor een extra pensioenopbouw van 3 procent voor de 8000 contractuelen.

4. De overdracht van het personeel van het federaal naar het Vlaams niveau in het kader van de staatshervorming kreeg een onprettig staartje voor de regering. We hadden tijdens de onderhandeling de regering duidelijk verwittigd dat ze de wetgeving niet correct toepaste en dat we naar de Raad van State zouden stappen. We deden dit en kregen op een vijftal punten gelijk van de Raad van State. Zij vernietigde de betrokken artikels en dus is het heronderhandelen geblazen.

5. Op het vlak van de harmonisering van de arbeidsvoorwaarden van het personeel heeft de ACOD flink de kar getrokken. We combineerden actie met onderhandelingen – wat resultaat opleverde. Door de zware druk via verschillende acties (ook tijdens het groot verlof), 8000 ingevulde steunpetities, meer dan 7500 aanwezige personeelsleden op de personeelsvergaderingen en de staking, zijn de minister en de Vlaamse regering gedeeltelijk moeten terugkomen op hun afbraakplannen rond onder andere de ziekteregeling en ontslagprocedure. De onderhandelingen worden definitief afgerond eind januari 2019.

Sociaal verzet

Daarnaast stonden we als ACOD Overheidsdiensten ook steeds vooraan in de sociale strijd, samen met het ABVV en de andere ACOD-sectoren. Op alle gevoerde acties (van werkonderbrekingen over betogingen tot stakingen) waren we steeds paraat. In 2018 konden jullie dus blijven rekenen op ACOD Overheidsdiensten. In 2019 zal dat niet anders zijn!

Chris Moortgat

Vooruitblik

Het zal nog een stevig syndicaal 2019 worden

In 2019 ligt er nog heel wat werk op de syndicale plank en ook op politiek vlak wordt het afwachten wat de Vlaamse, federale en Europese verkiezingen voor de toekomst van de openbare diensten zullen betekenen.

1. Onderhandelingen Vlaamse Regering

In het Sectorcomité XVIII en in de onderhandelingen met de Vlaamse Regering zijn er nog drie grote dossiers voor onderhandeling:

1. Eind januari moeten de onderhandelingen afgerond worden over de harmonisering van de arbeidsvoorwaarden van het personeel. We hebben al een aantal belangrijke zaken uit de brand kunnen slepen (intrekking afbraak ziekteregeling, toegiften ontslagprocedure), maar van een echte harmonisering naar boven voor de contractuelen willen minister Homans en de Vlaamse Regering niet weten.
2. In januari en februari zullen we ook (her)onderhandelen over de loon- en arbeidsvoorwaarden van het overgekomen federaal personeel naar de Vlaamse Overheid, tegen de achtergrond van de door de Raad van State vernietigde artikels van het Besluit.
3. Er moet verder onderhandeld worden over de kwantitatieve maatregelen in het sectoraal akkoord voor het statutair en contractueel Vlaams overheidsperoneel. Er is daarvoor een budget van 6 miljoen euro uitgetrokken.

2. Functieclassificatie

Aangezien de Vlaamse Regering er niet in slaagt een plan voor te leggen rond het loon- en loopbaanbeleid, gaat dit dossier niet vooruit. Het financiële plaatje zal het grootste struikelblok zijn. De

ACDO wil dat niemand erop achteruitgaat. In februari komt er, na lange tijd, opnieuw een vergadering van de Begeleidingscommissie. We 'vieren' dit jaar trouwens de 20ste verjaardag van de nog steeds te implementeren functieclassificatie. Wat we Vlaams doen, doen we altijd beter?

3. Sociaal overleg in de agentschappen en departementen

Het spreekt voor zich dat we in de entiteitoverlegcomités verder zullen inzetten op de verwezenlijking van personeelsplannen die perspectief kunnen bieden aan het personeel. Samen met onze syndicaal afgevaardigden en secretarissen zullen we daar pleiten voor een mix van statutariseringen en bevorderingen. Ander aandachtspunt zal de verdere uitbouw zijn van het plaats- en tijdsonafhankelijk werken, maar dan nog meer op maat van het personeel. Tevens zullen we erop toezien dat de Welzijnsplannen positieve maatregelen bevatten om het stijgende ziektecijfer en het aantal burn-outs omlaag te krijgen. Onze personeelsleden worden immers meer en meer het slachtoffer van de besparingen op personeel en middelen. We zullen ook toezien op de praktische toepassing van de bepaling in het sectoraal akkoord dat bij uitbestedingen de leidraad met kosten-batenanalyse gebruikt moet worden.

4. Verder sociaal verzet

Het rechts regeringsbeleid blijft ook dit jaar blijkbaar doorlopen. Ons syndicaal verzet tegen de besparingen zal dus aanhouden, in samenwerking met de andere ACOD-sectoren, met het ABVV en hopelijk de andere vakbonden. In de aanloop naar de verkiezingen zullen we onze stem laten horen, zodat duidelijk is welke afbraak het rechts regeringsbeleid veroorzaakte en welke alternatieven we voorstellen.

5. Politiek-syndicale vakbondshappening

Op 25 en 26 april 2019 zullen we als sector ACOD Overheidsdiensten twee grote vakbondshappenings organiseren rond 'Vakbond en politiek'. We zullen daar ons memorandum bespreken, bedoeld voor de politieke partijen. Daaraan is ook een groot politiek debat gekoppeld, met deelname van alle democratische partijen. We zullen er ook onze flyer over vakbond en politiek aan het overheidsperoneel voorstellen.

6. Na de verkiezingen

Na de verkiezingen van 26 mei 2019 zal het weer tijd vergen om regeringsonderhandelingen op te starten en de regeringen samen te stellen. We zullen als vakbond alert moeten blijven over welk regeringsbeleid er komt en welke maatregelen men gaat nemen. We gaan dus die politieke onderhandelingen strikt opvolgen en anticiperen op het nieuwe regeerprogramma.

Chris Moortgat en Jan Van Wesemael

Zesde staatshervorming

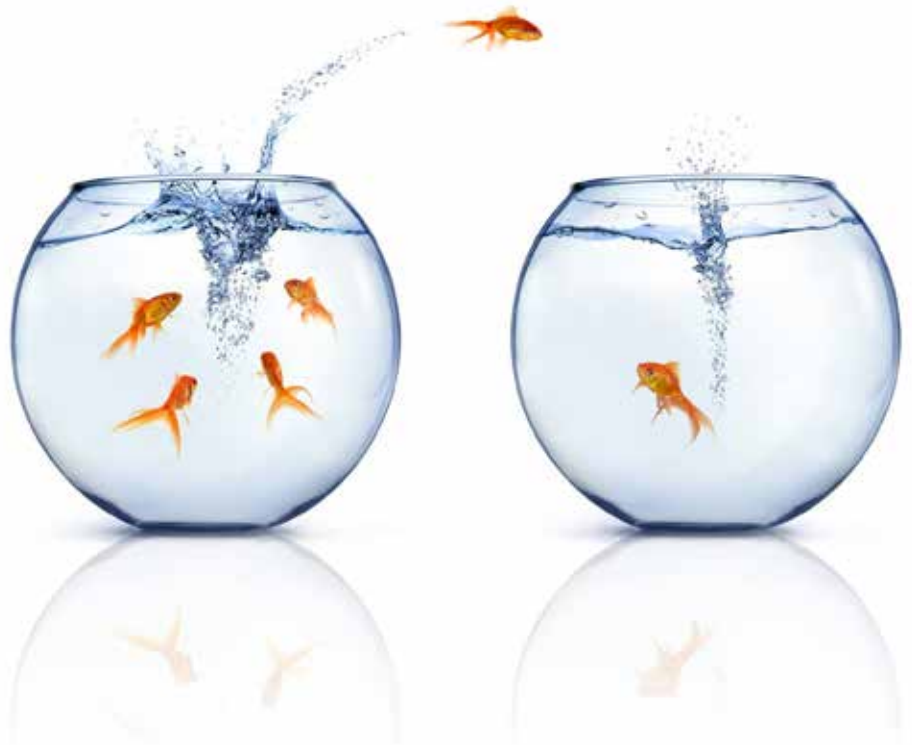
Vlaamse Regering moet overheveling federale ambtenaren heronderhandelen

We hebben de Vlaamse Regering gedwongen om gedeeltelijk te heronderhandelen over de inschakeling van de overgehevelde personeelsleden van de federale overheid naar Vlaanderen in het kader van een staatshervorming.

In november 2015 verleende de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006 wat betreft de overheveling van personeelsleden van de federale overheid vanaf 1 januari 2015 in het kader van een staatshervorming. Bij dit besluit van de Vlaamse Regering werden onder andere de inschalingsmodaliteiten vastgelegd voor deze overhevelingsoperatie. Deze overhevelingsmodaliteiten waren vergelijkbaar met de inschalingsmethode die eerder aangewend werd (Lambermont in 2002, Verkeersbelastingen in 2011 en Plantentuin in 2014), met name inschaling in de best passende Vlaamse schaal op basis van een vergelijking van de totale federale bezoldiging (salaris, eindejaarstoelage en andere vaste toelagen) met de totale bezoldiging bij de Diensten van de Vlaamse Overheid (salaris, eindejaarstoelage en maaltijdcheques, uitgezonderd Lambermont, want toen werden nog geen maaltijdcheques toegekend). Maar er werden diverse besparende maatregelen genomen, zoals aanpassing van enkele inschalingslijnen en de creatie van nieuwe overgangsschalen, zodat de totale (gebruteerde) gemiddelde verhoging per schaal lager lag dan 5 procent en er in de schaal geen inschalingsvoordelen waren hoger dan 8 procent).

Verwittiging in de wind geslagen

Tijdens de toenmalige onderhandelingen in het Sectorcomité XVIII hebben we de minister en de Vlaamse Regering verwittigd dat ze de regelgeving niet correct toepaste voor enkele honderden federale personeelsleden die moesten overkomen

naar de Vlaamse Overheid. Dit zou de toets van de Raad van State niet doorstaan, hebben we toen aangekondigd. We werden toen weggelachen door sommige ministers en sommige kabinetschefs. Ze lachen nu groen en zuur.

Raad van State geeft ons gelijk

Naar aanleiding van dit besluit van de Vlaamse Regering van november 2015 dienden we als vakbond en enkele overgehevelde personeelsleden een verzoek tot vernietiging in van dit besluit bij de Raad van State, die ons enkele maanden geleden al gedeeltelijk gelijk gegeven heeft. De Raad van State vernietigde in haar arresten van 5 februari 2018 een aantal artikelen uit voornoemd besluit, voornamelijk artikel VII 179 (berekening schaalanciënniteit) en artikel VII 190 en bijlage 14 (de inschaling), de maaltijdcheques als loon en sommige vergoedingen en toelagen.

Gedwongen heronderhandelingen eindelijk gestart

Sinds de vernietiging op 5 december 2018 van een vijftal artikelen uit het Besluit, was het lang wachten vooraleer de Vlaamse Regering klaar was om te heronderhandelen. De reden: het zoeken naar de juiste draagwijdte van de vernietiging en de financiële impact van het dossier. Het is duidelijk dat de Vlaamse regering nu wat extra financiële middelen zal moeten ophoesten voor de aanpassing van het Besluit.

Op maandag 21 januari 2019 zijn de heronderhandelingen gestart in het Sectorcomité XVIII, ze lopen door tot en met het Sectorcomité van februari, daar sluiten we de heronderhandeling af.

ACOD Overheidsdiensten zal de belangen verdedigen van onze leden en personeelsleden, zodat ze correcte loon- en arbeidsvoorwaarden hebben. Met ACOD ga je (erop) vooruit!

Chris Moortgat

Brandweer Agressie tegen hulpverleners neemt toe

Tot onze spijt moeten we vaststellen dat er een stijging is van agressie en geweld tegen werknemers met een publieke functie. Het blijkt een terugkerend fenomeen te zijn, niet alleen tegenover politieambtenaren, maar ook tegenover andere beroepen van algemeen belang (brandweerpersoneel, ambulancediensten, leerkrachten, artsen,...).

Oudejaarsnacht was hiervan een treffend voorbeeld. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden onze brandweer- en ambulancediensten aangepakt bij een interventie. Het betrof niet enkel verbaal geweld, maar zelfs een bekogeling met stenen. Gelukkig bleef het bij materiële schade en vielen er geen gewonden. Maar de impact van dit fenomeen op onze maatschappij is uiteraard veel groter.

Oorzaken?

Over geweld tegen hulpverleners bestaat nog weinig onderzoek. Het is dan ook niet evident om de oorzaken ervan aan te duiden. Algemeen wordt verwezen naar een groeiend ongenoegen in de maatschappij, onderwijs op maat en een gebrek aan respect voor publieke dienstverlening. ACOD LRB kan enkel

vaststellen dat het huidige rechtse beleid niet meteen helpt om een deel van het ongenoegen weg te nemen. De woordenschat van onze regeringsleiders is bekend: “te veel ambtenaren”, “te weinig productiviteit”, “te duur” en “te log”. We durven te stellen dat dit beschimpen van de publieke dienstverlening en de voortdurende roep naar privatisering er niet voor zorgen dat het respect voor de publieke diensten in stand gehouden wordt. De polarisering vanuit sommige partijen en het wij-zij-verhaal waarnaar ze steeds verwijzen, vergroot veeleer het ongenoegen.

Gevolgen

De gevolgen van dergelijk zinloos geweld tegenover onze brandweer- en ambulancediensten (zoals het geval tijdens oudejaarsnacht) zijn echter immens, zowel ten aanzien van de individuele brandweerman/vrouw als ten aanzien van de organisatie van de brandweerdiensten. Bovendien is de impact op de maatschappij niet te verwaarlozen. De publieke moraal kan aangetast worden en de burger kan zijn geloof verliezen ten aanzien van deze beroepen. Op termijn werkt dit gezagsondermijnd. Bovendien brengt het de kwaliteit van

de dienstverlening van deze belangrijke hulpverleners in het gedrang, door langdurige afwezigheid, ziekteverzuim of zelfs ontslag van de betrokken ambtenaar.

Opstapeling van risico's

Vele hulpverleningsdiensten kampen met een enorm personeelstekort. De besparingsdrift van onze regeringen zorgt ervoor dat onze hulpverleners daadwerkelijk op hun tandvlees zitten. Dit komt bovenop de eventuele lichamelijke en psychische gevolgen die gepaard gaan met het uitoefenen van de job van hulpverlener. Dit valt niet te onderschatten. Posttraumatische stressstoornissen, burn-out of depressies zijn duidelijk werkgerelateerde symptomen. Zeker bij brandweperlui die vaak erg toegewijd, plichtsgetrouw en idealistisch zijn ingesteld.

Wanneer ze bovenop de ‘normale’ aan de job gerelateerde problemen en de besparingen ook nog eens af te rekenen krijgen met een vijandig werkklimaat, wordt de werkdruk vrijwel onhoudbaar. Brandweerpersoneel werkt in groep. De onderlinge band tussen brandweperlui en het vertrouwen in elkaar is belangrijk voor een goede dienstverlening. Indien een collega slachtoffer wordt van zinloos geweld, zal

lokale en regionale besturen

dit gevolgen hebben voor het volledige korps. Bovendien leiden incidenten vaak tot hoge kosten voor de zone, gelet op mogelijke afwezigheid van de betrokken brandweerman -of vrouw en een eventuele dalende productiviteit.

Oplossing

Op dit ogenblik worden slechts lapmiddelen aangeboden als oplossing. De aanschaf van steekwerende vesten of voertuigen met camera's bieden wel een eerste bescherming ten aanzien van geweld, ze bieden geen algemene oplossing voor het probleem. Brandweerpersoneel dient zich te beschermen tegen de hitte en de gevaren verbonden aan hun taak en niet tegen agressie. Ze zetten zich dag en nacht in voor de hulpverlening aan de bevolking.

De brandweerzones investeren veel tijd en middelen in opleiding van hun personeel, zodat de brandweerman in optimale omstandigheden hun moeilijke taak kunnen uitoefenen. Deze opleiding baseert zich op interventies zelf en op de individuele bescherming. Bescherming ten aanzien van agressie van derden hoort niet tot hun opleidingspakket. Maar dat zou de bedoeling toch niet mogen zijn.

Onze overheid heeft dan ook de verplichting om onze brandweerman te beschermen tegen het fenomeen van agressie. Het mag niet blijven bij geroep in de media en het aanwijzen van schuldigen her en der. Geweld tegen hulpverleners daagt onze maatschappelijke waarden uit. Het kan in geen geval worden getolereerd. De overheid is verplicht om uit te zoeken waar dit geweld vandaan komt, en er moeten degelijke remedies op tafel komen, zodat dit fenomeen niet verder uitbreidt.

We eisen daadwerkelijke actie en overleg hierover. Misschien zou het goed zijn dat onze regeringsleiders opnieuw vol lof spreken over onze publieke dienstverlening en over de brandweerdiensten in het algemeen. Bovendien mag men eens concreet het personeelstekort in deze diensten wegwerken. Dit komt iedereen ten goede, de burger in de eerste plaats, maar ook onze gehele maatschappij.

Tip voor alle hulpverleners

Krijg je als hulpverlener, brandweerman of ambulancier van een hulpverleningszone effectief te maken met iemand die erg agressief is naar jou of je collega-hulpverleners, dan is het raadzaam om hiervan aangifte te doen bij de lokale of federale politie. Enkel op deze manier kan de overheid een beter beeld krijgen van de agressie tegenover hulpverleners en zo concrete maatregelen uitwerken.

Willy Van Den Berghe, Bart Van Melkebeke

Vast bedrag voor tussenkomst ambulance 112

Met de invoering van een nieuw facturatiesysteem voor ambulance-diensten (sinds 1 januari 2019) betaal je als patiënt steeds 60 euro voor een tussenkomst van een 112-ziekenwagen.

De ACOD juicht dit toe.

Ongeacht waar je je bevindt, van waar de ziekenwagen moet komen of naar welke spoedgevallendienst je wordt vervoerd. Dankzij het nieuwe, eenduidige systeem weten patiënten op voorhand waar ze aan toe zijn. Ze hoeven ook geen attest meer in te dienen bij het ziekenfonds en zullen gemiddeld minder betalen dan vandaag. De vaste factuur zorgt voor duidelijkheid en administratieve vereenvoudiging. De patiënt kan niet meer voor verrassingen komen te staan en de ambulancediensten hoeven geen aparte berekening meer te maken voor elke tussenkomst. Om hun werking te verzekeren, kunnen ze rekenen op een structurele verhoging van hun budget, volgens minister De Block.

Extra financiering dringende geneeskundige hulp?

Minister De Block is euforisch over het nieuwe financieringsmodel voor de hulpverleningszones. Er komt een extra financiering van 35 miljoen euro voor de dringende geneeskundige hulp.

Minister De Block: "Vanaf 2019 wordt een nieuw financieringsmodel ingevoerd dat zal toelaten om de subsidie voor de ambulancediensten op een beter aangepaste en correcte manier te berekenen. Binnen het nieuwe financieringsmodel zal men meer rekening houden met de organisatie en de beschikbaarheid van het personeel van de ambulancediensten. Er wordt ook rekening gehouden met de duur en afstand van de ritten, zodat bijvoorbeeld diensten in plattlandsgebieden niet benadeeld worden. Er is in overgangsmaatregelen voorzien om een vlotte overgang naar de nieuwe manier van financiering te garanderen. (...) We gaan de dringende genees-

kundige hulp nog verder verbeteren door de diensten beter te financieren vanuit de overheid. Daar zijn alle burgers bij gebaat, maar natuurlijk ook de ambulancediensten en de ambulanciers.”

Euforie is ongepast

De toegekende financiering van 35 miljoen euro voor de hulpverleningszones is echter totaal ontoereikend. De hulpverleningszones, die een ziekenwagen 112-dienst uitbaten, trekken al geruime tijd aan de alarmbel. Zelfs met deze extra toegekende financiering blijft het uitbaten van een 112-ziekenwagen zeer verlieslatend. Steden en gemeenten moeten financieel bijspringen. Deze situatie is niet langer houdbaar!

De vrees bestaat dat nog meer hulpverleningszones de 112-ziekenwagen niet verder zelf onder hun dienstverlening zullen houden, maar privaat zullen uitbesteden. Dat dit mogelijk nefaste gevolgen zal hebben op de aangeleverde kwaliteit van de hulpverlening, is reëel.

Als we de dringende geneeskundige hulpverlening op eenzelfde hoog niveau willen houden, zal er snel een extra financiële input moeten komen. De minimale extra financiële input die de zones absoluut nodig hebben, wordt geschat op 120 miljoen euro.

Willy Van Den Berge, Bart Van Melkebeke

lokale en regionale besturen

Nieuwsbrief ACOD-nieuws direct in je mailbox

Ben je graag snel op de hoogte van het syndicale nieuws? Heb je graag toegang tot meer en uitgebreidere artikelen? Wil je actief je abonnementen op onze nieuwsbrieven beheren? Maak dan je profiel aan op de nieuwe website van ACOD Lokale en Regionale Besturen. Door je te registreren, krijg je onze berichten en nieuwsbrief snel en gericht rechtstreeks in je mailbox.

Deze dienstverlening is exclusief voor leden. Hou daarom deze Tribune bij de hand voor het ingeven van je lidnummer. Dat vind je boven je adresgegevens op de laatste pagina (formaat: XXXXXX-XX). Een profiel aanmaken is eenvoudig en doe je in enkele stappen:

- Surf naar www.acodlr.be
- Klik bovenaan in het menu op de knop 'Registreer'. Het registratieformulier verschijnt nu op je scherm.
- Vul alle gegevens in, vergeet zeker ook

je lidnummer niet! We gebruiken het lidnummer om na te gaan of de persoon die zich wil registreren ook werkelijk lid is.

- Druk vervolgens op de knop 'Verstuur'.

Jouw werk zit erop, nu is het aan de administratie van ACOD LRB! Na het versturen van je gegevens wordt je aanvraag tot registratie nagekeken door de administratie van ACOD LRB. Zodra je aanvraag goedgekeurd is, krijg je hiervan bericht in je mailbox (dezelfde die je in het registratieformulier hebt ingegeven).

Let wel: uit veiligheidsoverwegingen verloopt deze registratie niet volautomatisch. Het kan dus even duren alvorens je aanvraag tot registratie volledig verwerkt is. De opgevraagde gegevens gebruiken we enkel om je op een gerichte en snelle manier te informeren.

Frank Gabriels

Nieuwe omzendbrief Hervorming bestuurlijk toezicht en uitbreiding bekendmakingsplicht

Op 14 december 2018 nam de Vlaamse Regering kennis van de omzendbrief KB/ ABB 2018/4 betreffende het bestuurlijk toezicht en de bekendmakingsplicht in het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en het Provinciedecreet van 9 december 2005.

ACOD LRB heeft de besturen al aangeschreven om rekening te houden met deze omzendbrief. Het betekent immers dat het systematisch toezicht op de lokale beslissingen wegvalt, en dat we meer en meer evolueren naar een toezicht op basis van klachten. Om de rechtszekerheid te garanderen, en om alle misverstanden en problemen te vermijden, zullen we als ACOD LRB aan alle besturen vragen om

vanaf heden alle wijzigingen aan onder andere de rechtspositieregeling of het arbeidsreglement duidelijk aan te duiden in de teksten en om steeds een uitgebreid verslag met opname van alle bemerkingen te bezorgen.

Bovendien vragen we om de melding van publicatie (start van de toezichttermijn) zowel aan de personeelsleden als aan de vakbonden te bezorgen. In het andere geval dreigt het bestuurlijk toezicht immers dode letter te blijven en ondermijnen we onze grondwettelijke waarden.

ACOD LRB zal over deze materie eind februari 2019 een opleiding verzorgen over de nieuwe bepalingen.

Willy Van Den Berge, Anne Schuermans

Interview met Inge D'Aubioul

"Laat een mens alstublieft nog het recht om ziek te zijn"

Inge D'Aubioul – 50 jaar, gehuwd en mama van een zoon – is ACOD-afgevaardigde in CVO Cervo-GO in De Panne. Ze is toevallig in het volwassenonderwijs beland, maar voelt zich er thuis als een vis in het water. Tijd voor een gesprek met een afgevaardigde in het uiterste westen van ons land.

Hoe ben je ACOD-afgevaardigde geworden?

Inge: "Mijn papa was luchtverkeersleider en was een ongelooflijk gemotiveerd afgevaardigde van ACOD. Hij was altijd in de weer om de belangen van zijn collega's-verkeersleiders te verdedigen. Samen met hem stapte ik op 1 mei mee in de stoet in Oostende. Dat was elk jaar een feest. Het bloed kruipt dus waar het niet gaan kan. Toen mijn eerste directeur liet blijken dat hij nog een ACOD-afgevaardigde zocht voor het basiscomité, had hij zijn kandidaat onmiddellijk gevonden."

Is dat een dankbare job, vakbondsvrouw zijn?

Inge: "Persoonlijk haal ik de meeste voldoening uit het vertrouwen en de waardering die ik krijg van de collega's die lid zijn van ACOD. Ons CVO heeft in het verleden veel directiewissels gehad en afgelopen jaar werden we opeens weer geconfronteerd met een situatie die heel veel angst en onmacht met zich meebracht. Ik heb toen ontzettend ervaren hoe sterk mensen samen kunnen zijn. Op zulke momenten kan je als vakbondsafgevaardigde veel betekenen voor de personeelsleden van je school. Je probeert hen – met de niet aflatende steun van onze provinciaal secretaris Nele Boghe – met raad en daad bij te staan. Samen strijden voor een gemeenschappelijk doel schept een echte band."

Hoe is het gesteld met het syndicalisme in de leraarskamer?

Inge: "Niet iedereen ziet het nut in van een syndicaat. Soms is het frustrerend dat mensen wachten om zich te syndiceren tot ze in de penarie zitten, onheus behandeld worden of iets nodig hebben. Maar dat is de aard van sommige mensen, daar valt weinig aan te doen. Begin september hebben de drie vakbonden gemeenschappelijk een stakingsaanzegging ingediend. Mijn collega's en ikzelf voelden ons toen enorm gesteund. Toen de eerste stakingsaanzegging verlopen was, heeft alleen ACOD die telkens met een maand hernieuwd. Dit vonden wij niet meer dan logisch, omdat ons probleem op geen enkel vlak opgelost was."

Wat maakt je echt boos?

Inge: "Besparingsmaatregelen zoals de aanval op onze ziektedagen maken mij boos. Er wordt elke maand meer dan voldoende van ons loon afgehouden. Collega's die het ongeluk hebben dat ze getroffen worden door een zware ziekte, moeten voldoende

tijd krijgen om te herstellen zonder dat ze bijkomende financiële zorgen hebben. Cowboyverhalen over ambtenaren die dankzij hun 'opgespaarde' ziektedagen tot twee jaar vroeger kunnen stoppen met werken, zouden hier niet mogen meespelen. Als de overheid ervan overtuigd is dat zulke misbruiken bestaan, dan moet ze maar gerichte controles sturen. Laat een mens alstublieft nog het recht om ziek te zijn."

Word je in je CVO soms geconfronteerd met racisme, seksisme en andere symptomen van de verharding en verrechtsing van de samenleving?

Inge: “Ons CVO heeft een stevig aanbod Nederlands voor anderstaligen. Dat zorgt ervoor dat niet alleen de collega’s, maar ook onze cursisten in contact komen met andere culturen. Tot op heden zijn we gelukkig weinig geconfronteerd geweest met racisme. We nemen dan ook vakoverschrijdende initiatieven waarbij cursisten NT2 zich komen voorstellen in bijvoorbeeld een klas mode. Hierdoor creëer je een sfeer van verdraagzaamheid en begrip en soms zelfs van bewondering.”

Ben je tevreden met de manier waarop het sociaal overleg loopt in je school?

Inge: “Omdat we al met zoveel verschillende directies hebben moeten samenwerken en overleggen, heb ik ook geproefd hoe verschillend het sociaal overleg kan verlopen. We hebben ooit nog met getrokken messen tegenover elkaar gestaan in het BOC. Het hoeft geen betoog dat dit voor niemand een goede zaak was. Gelukkig kan ik nu zeggen dat dit absoluut niet het geval is: alles is bespreekbaar en waar mo-

gelijk wordt er voor een oplossing gezorgd. Maar telkens opnieuw blijven we voor nieuwe uitdagingen staan. Overall binnen de CVO’s worden er fusies aangegaan. Ook ons CVO staat voor deze uitdaging. Op dit ogenblik hebben we nog geen idee wat de gevolgen zullen zijn voor het personeel.”

Hoeveel tijd spendeer je aan deze syndicale opdracht?

Inge: “Het is heel moeilijk om een tijdsduur te plakken op je syndicale opdracht. Veel zaken zijn immers verweven met je dagelijkse routine. Even luisteren naar iemand die zijn bezorgdheid wil uiten, vlog een telefoontje plegen, binnenspringen bij de directeur om te vragen of er een oplossing mogelijk is voor iets dat collega’s dwarszit. Maar toen er echt problemen waren, toen werd ook mijn privéleven helemaal overhoopgehaald. Thuiskomen en ettelijke doodongeruste collega’s moeten terugbellen was dan dagelijkse kost. Maitjes met een update van de stand van zaken naar je leden sturen. Continu overleggen met je collega’s-afgevaardigden en met Nele. Mijn gezin heeft nooit zoveel frietkotfrietjes en pizza gegeten als in die periode.” (lacht)

Hoe zorg je ervoor dat collega’s, ook de nieuwe, weet hebben van de werking van ACOD in jullie CVO?

Inge: “Ons CVO heeft plaatsgebrek, er is weinig ruimte voor een gezellige leraarskamer waar je een plaatsje kan reserveren voor vakbondsnieuws. Bovendien hebben we veel vestigingsplaatsen en komt niet iedereen in onze hoofdzetel. We hebben op de hoofdzetel wel een magneetbord waar we mededelingen hangen. Bovendien leven we in een digitaal tijdperk en kan alles snel doorgestuurd worden. Ik heb ook het geluk dat wij zeer enthousiaste leden hebben die ook in de vestigingsplaatsen hun collega’s warm maken voor onze werking. En bovendien staat mijn deur altijd open.” (lacht)

Hoe contacteer je ACOD Onderwijs?

Als je contact wil met ACOD Onderwijs omdat je een afspraak wil maken of omdat je een vraag hebt, dan richt je je best onmiddellijk tot de regio of de provincie waar je aangesloten bent. Neem je contact op met de hoofdzetel, dan word je immers in de meeste gevallen doorverwezen naar je provincie of regio.

Hier vind je de contactgegevens:

Brussel	brussel.onderwijs@acod.be	02 226 13 35
Antwerpen	antwerpen.onderwijs@acod.be	03 213 69 35
Limburg	limburg.onderwijs@acod.be	011 30 09 83
Oost-Vlaanderen	oostvlaanderen.onderwijs@acod.be	09 269 93 40
Vlaams-Brabant	vlaamsbrabant.onderwijs@acod.be	016 21 37 25
West-Vlaanderen	westvlaanderen.onderwijs@acod.be	051 20 72 15

nancy.libert@acod.be

Ziekteverzuim Rapport legt cijfers in het onderwijs bloot

Vorige week – net toen deze Tribune ter perse zou gaan – is het rapport over het ziekteverzuim in 2017 vrijgegeven. Het rapport biedt inzicht in de verhouding van ziekteverzuim tot geslacht, leeftijd, onderwijsniveau,... Je vindt meer informatie op onze website (www.acodonderwijs.be/ziekteverzuim2017).

nancy.libert@acod.be

Zorgkrediet en verlof voor verminderde prestaties tellen niet mee voor je pensioen **Pinokkio's aan het werk**

De Vlaamse Regering kan haar beloftes niet altijd waarmaken. Dat is de voorbije weken althans gebleken: engagements die ze met ons aangegaan is, botsen nu op een 'njet' van minister van Pensioenen Daniel Bacquellaine. Als je dus dacht dat zorgkrediet en verlof voor verminderde prestaties zonder meer zouden meetellen voor je pensioen, dan heb je het verkeerd voor.

Zorgkrediet

Op 14 december 2018 is een koninklijk besluit verschenen waarin het zorgkrediet voor de personeelsleden van het onderwijs toegevoegd wordt aan de lijst van verlofstelsels die meetellen voor de berekening van de pensioendatum en het pensioenbedrag. Goed nieuws, zou je dan denken. Niets is minder waar. De wijze waarop het zorgkrediet in aanmerking wordt genomen, is niet volgens de beloftes die de Vlaamse Regering ons heeft gedaan: zorgkrediet zou beschouwd worden als een nieuw verlofstelsel én het zou - binnen de zogenaamde 20% regel- onbeperkt meetellen voor de berekening van je pensioendatum en je pensioenbedrag. In het koninklijk besluit staat echter dat zorgkrediet in aanmerking komt voor je pensioen zoals de gewone loopbaanonderbreking (LBO). Wat betekent dat concreet? In het verleden was het eerste jaar van de gewone LBO 'gratis aanneembaar': het telde mee voor de berekening van je pensioenbedrag zonder dat je zelf een financiële bijdrage moest leveren. Als je

in het verleden je 'gratis aanneembaar' deel van LBO al hebt opgenomen en je nu zorgkrediet neemt, betekent dit dat deze periode van zorgkrediet toch niet meetelt voor de berekening van je pensioendatum en je pensioenbedrag.

Zorgkrediet is dus niet per definitie 'gratis aanneembaar' voor je pensioen. Bovendien bedraagt het gratis aanneembaar deel voor je volledige loopbaan slechts 12 maanden (voltijds of deeltijds). Als je een kind ten laste hebt jonger dan zes jaar op het ogenblik dat je het verlofstelsel opneemt, worden dat 36 maanden.

• Voorbeelden

Katrien heeft één jaar loopbaanonderbreking genomen in 2014. In 2017 neemt ze drie maanden zorgkrediet. De periode van zorgkrediet zal niet meetellen voor de berekening van haar pensioen omdat ze het 'gratis contingent' aan loopbaanonderbreking al heeft opgenomen in 2014.

Pieter heeft tien jaar geleden acht maanden loopbaanonderbreking genomen en neemt nu een volledig schooljaar (12 maanden) halftijds zorgkrediet in het kader van ouderschapsverlof voor zijn zoon-tje van negen. De eerste vier maanden van het zorgkrediet zullen meetellen voor de berekening van zijn pensioen, de volgende acht maanden zullen enkel meetellen voor het halftijdse deel dat hij blijft presteren.

Verlof voor verminderde prestaties

Op 1 september 2017 kwam een aangepaste vorm van verlof voor verminderde prestaties (VVP) in voege als gevolg van de afschaffing voor het systeem van de gewone loopbaanonderbreking. VVP bestaat al sinds 1990 en kan dus wat ons betreft niet beschouwd worden als een nieuw verlofstelsel, ook al zijn de modaliteiten gewijzigd: je kan nu ook voltijdse VVP nemen, wat in het verleden niet mogelijk was. Voor de federale minister van Pensioenen gaat het wel over een nieuw verlofstelsel en staat het dus niet meer op de lijst van verlofstelsels die meetellen voor het pensioen. Wij hebben bij de onderhandelingen ons akkoord gegeven, omdat de Vlaamse Regering het VVP gelijkstelde met dienstactiviteit en omdat dezelfde Vlaamse Regering ons garandeerde dat het binnen de bestaande regelgeving zou meetellen bij de berekening van het pensioen. Ook hier heeft de Vlaamse Regering haar hand blijkbaar overspeeld, want ze kan haar engagements die ze met ons aangaat, niet afdwingen bij de federale regering.

Wij leren onze kinderen dat een gegeven woord en een afspraak moet nageleefd worden. Blijkbaar is dat op latere leeftijd niet meer zo belangrijk, toch niet als je kiest voor een politieke loopbaan...

nancy.libert@acod.be

Nieuws voor onze gepensioneerde leden

Pensioenen stijgen lichtjes dankzij perequatie

Op 1 januari 2019 verhoogt het pensioen van het overheidspersoneel door de tweejaarlijkse perequatie. Dankzij die perequatie evolueren de pensioenen van het personeel in het onderwijs mee met de salarissen van de actieve personeelsleden in het onderwijs. Door dit systeem wordt de band tussen de gepensioneerden en alle actieven binnen de sector behouden.

Alle overheidspensioenen worden gekoppeld aan een perequatiekorf. Voor onderwijs is dat korf 7. Voor deze korf werd het perequatiepercentage vastgesteld op 0,6696 procent. Dit betekent dat de pensioenen van januari 2019 met dit percentage zullen verhoogd worden. Naast deze perequatie is er ook nog de indexaanpassing van oktober 2018 vorig jaar. Samen zorgen zij ervoor dat de koopkracht van onze gepensioneerde collega's op peil blijft.

Unieke uitbetaling pensioenen

Als je meer dan één pensioen ontvangt. Het is mogelijk dat de uitbetalingsdatum verandert:

- Heb je meer dan één of meer dan één ambtenarenpensioen én word je uitbetaald aan het begin van de maand, dan verandert er voor jou niets.
- Heb je meer dan één of meer dan één ambtenarenpensioen én word je uitbetaald op het einde van de maand, dan ontvang je voortaan rond de 24ste je pensioenen.
- Heb je meer dan één of meer dan één ambtenarenpensioen én word je uitbetaald aan het begin én op het einde van de maand, dan ontvang je al je pensioenen voortaan aan het begin van de maand.
- Heb je een ambtenarenpensioen en een werknemerspensioen en/of zelfstandi-

genpensioen, dan ontvang je je pensioenen op de vroegste uitbetalingsdatum. Je krijgt hiervoor een gepersonaliseerde brief van de Federale Pensioendienst of je kan gaan kijken op mypension.be.

nancy.libert@acod.be

Verkiezing voor onderhandelingscomités in vrije hogescholen

Stel je kandidaat!

In mei 2019 kan je in de zeven vrije hogescholen (LUCA – School of Arts, UC Leuven – Limburg, Odisee, Thomas More, Karel de Grote-Hogeschool, Arteveldehogeschool en Vives) kiezen voor de personeelsafvaardiging in de hogeschoolonderhandelingscomités (HOC). In sommige hogescholen kan je ook kiezen voor departementale onderhandelingscomités (DOC) of andere onderliggende onderhandelingscomités.

ACOD Onderwijs wil verder bouwen aan haar gestage groei in de vrije hogescholen. Bij de vorige HOC-verkiezingen (mei 2015) zijn we er immers voor het eerst in geslaagd om in zes van de zeven hogescholen ACOD-afgevaardigden te laten verkiezen. Vives is voorlopig de enige hogeschool zonder ACOD-vertegenwoordiging, maar dat zal nu veranderen.

Wil je (mee) opkomen om de belangen van je collega's (beter) te behartigen bij de directie?

Wil je 'je steentje' bijdragen als (alternatieve) spreekbuis van de collega's?

Wil je mee kunnen onderhandelen voor betere werkomstandigheden, een nieuw benoemingsreglement, een betere personeelsformatie, betere afspraken met de (onder meer Leuvense) associatie,...?

Als je hierop meer dan één keer 'ja' kan antwoorden, dan ben je de geknipte persoon (m/v) om voor de ACOD je collega's te vertegenwoordigen in jouw hogeschool!

De verkiezingen zullen plaatsvinden in de maand mei, maar de kandidaturen moeten (via de ACOD) al ingediend worden in de loop van de maand maart. Heb je interesse of wil je meer informatie, mail dan zo snel mogelijk naar dany.bollens@acod.be.

marc.borremans@acod.be

Studiedag **DIVERSITEIT**

Wat ?

Voormiddag:

Jozefien De Leersnyder (Universiteit Amsterdam)

Namiddag: workshops

Wanneer ?

donderdag 21 maart

8.45 tot 16.00 u

Waar ?

ACOD-gebouw

Fontainasplein 9/11

1000 Brussel

Inschrijven en meer info: www.acodonderwijs.be/studiedag2019

In Memoriam Fons Vandeveld

Net voor de kerstvakantie vernamen wij dat kameraad Fons Vandeveld overleden is. Deze naam zal zeker bij de oudere leden een belletje doen rinkelen.

Fons Vandeveld was schoolafgevaardigde vanaf 1959. In 1968 werd hij secretaris van ACOD Onderwijs in het toenmalige gewest Leuven. Vanaf 1978 fungeerde hij op nationaal niveau, eerst als nationaal secretaris. In 1986 volgde hij Jaak Adams op als algemeen secretaris.

In de jaren '80 begeleidde Fons mee de splitsing van de unitaire sector Onderwijs-Enseignement in twee aparte sectoren, een Franstalige en een Nederlandstalige. Als algemeen secretaris werd hij geconfronteerd met minister van Onderwijs Daniël Coens, wiens beleid tegen het toenmalige rijksonderwijs gericht was.

Fons was een exponent van de 'Leuvense School', zoals de Leuvense secretarissen

vroeger genoemd werden wegens hun grondige kennis van de regelgeving.

In 1993 ging Fons met pensioen. Nu, 25 jaar later, neemt ACOD Onderwijs definitief afscheid van hem. Wie Fons

gekend heeft, herinnert zich hem als een behulpzaam, consequent en gedreven man. We wensen zijn familie veel sterkte. *(Met dank aan Jaak Adams)*

Een foto uit de oude doos: Fons Vandeveld (rechts) met Georges Vansweevelt (links) en Jaak Adams (midden) (jaren '80).

Eurovision

Waarom we het songfestival dit jaar moeten boycotten

Hoewel er heel wat misloopt in Europa, zullen we daar weinig over horen tijdens het volgende Eurovisiesongfestival. Dat zal ons naar goede gewoonte vermaken met romantisch, lichtvoetig chanson. Wat speelt zich echter achter het rookgordijn af?

In België heet de voorronde van het festival Eurosong in plaats van Eurovision, waardoor de klemtoon op 'visie' of beeldvorming wegvalt. Nochtans is beeldvorming, ondanks de onschuldige verschijning van pakweg Bart Peeters, Ingeborg of Sandra Kim, een essentieel onderdeel van dit spektakel dat de populaire cultuur van verschillende landen met elkaar in competitie wil laten gaan. Het lijkt allemaal een 'feel-good-feest' van samenhang, maar zoals dat gaat, is ideologie doorgaans het sterkst aan het werk als ze afwezig lijkt.

Politieke agenda

Onder de roze dekmantel schuilt een commerciële wedloop tussen naties die zichzelf willen profileren. Was Europa na de Tweede Wereldoorlog dan niet opgericht om af te rekenen met het nationalisme dat ons continent tot de rand van de afgrond bracht? Vorig jaar won Netta uit Israël met het nummer 'Toy' en daarmee bereikte de patriotistische propaganda achter de vrolijke, melodieuze glitter een hoogtepunt. "Volgend jaar in Jeruzalem!" riep de overgelukkige zangeres vanop het podium. Israël wil de heilige stad claimen, hoewel Oost-Jeruzalem de hoofdstad van de Palestijnen is. In een reeks tweets waarin premier Netanyahu op datzelfde moment de beslissing van Trump prees om de VS-ambassade te verhuizen van Tel Aviv naar Jeruzalem, schreef hij: "Degenen die Jeruzalem niet in

het Eurovision willen" – waarmee hij Israël bedoelde, niet de Palestijnen – "zullen het Eurovision nu in Jeruzalem hebben." Netta was aldus Netanyahu de "beste ambassadeur van Israël" wat de 'art washing-agenda' van zijn ultrarechtse regering bevestigt. Op deze politieke recuperatie volgde veel kritiek: "Stop het witwassen en de pinkwash van bezetting!" klonk het in The Guardian.

Oproep tot boycot

Vandaag steunt een lange lijst artiesten de oproep van Palestijnse kunstenaars om Eurovision in Israël te boycotten. Uit België tekenden bijvoorbeeld Raymond van het Groenewoud, Daan, Slings Dievanongs en Alain Platel present. Uit solidariteit, tegen de schending van de mensenrechten van de Palestijnen, tegen de jarenlange inbreuken van het internationaal recht en ook tegen de schone schijn waarmee Israël als racistische apartheidsstaat zijn misdaden buiten beeld wil houden.

Het is logisch dat kunstenaars voor een culturele boycot kiezen, want cultuur, dat is waar zij voor staan. In de reader 'I Can't Work Like This' (2017) lezen we over de verschillende recente boycotts wereldwijd in de kunstwereld. Daaruit blijkt dat censuur en intimidatie als een ethische grens moeten gelden voor elke geëngageerde kunstenaar. De weigering om samen te werken, is misschien meer nog dan de kunst zelf het machtigste, geweldloze wapen dat een artiest heeft. De reader 'Assuming Boycott. Resistance, Agency and Cultural Production' (2017) omschrijft hoe effectief de boycotbeweging tegen het apartheidsregime in Zuid-Afrika was en waarom de Palestijnen – die al alles geprobeerd hebben – voor dit vreedzaam activisme kiezen. Als Israël naar het voorbeeld van de propagandapolitiek van het

apartheidsregime in Zuid-Afrika kunst en cultuur gebruikt om zichzelf ondanks het aangedane onrecht als humaan merk in de markt te zetten, dan mogen artiesten dat ook om die politieke entertainmentshow te doorprikken.

Lobbycampagne

Boycotten blijkt bovendien succesvol als activisme, afgaande op de paniecreacties van de Israëlische hardliners tegen de Boycot, Desinvesteer en Sanctie-beweging (BDS) die mondiaal aan kracht wint: Al Jazeera ging undercover en legde de anticampagne van de zionistische lobby in het VK en de VS bloot in een spraakmakende documentaire. Aangezien het apartheidsregime het morele debat al lang verloren heeft, kiest Israël voor smeercampagnes: om de boodschap te bestrijden, schiet men op de boodschapper. Die wordt zwart gemaakt als aanhanger van Hamas of als antisemiet.

Daarmee ontzegt men ons niet alleen het democratisch recht om op te komen voor mensenrechten. In een tijd waarin racisme toeneemt, is het ook levensbedreigend voor joden om antisemitisme zo te uit te hollen en te misbruiken voor politieke spelletjes. Joodse organisaties in Europa zijn terecht vervolgd over de pogingen van Israël om kritiek op hun beleid gelijk te stellen met antisemitisme.

Brede steun

Omar Barghouti, choreograaf en één van de oprichters van de BDS-beweging, schreef al in 2011 een sterk onderbouwd betoog van zijn vrijheidsstrijd tegen de onderdrukker: 'BDS. The Global Struggle for Palestinian Right's' (2011). Het boek wordt sterk aanbevolen door mensenrechtenactivisten als Naomi Klein, Judith Butler, Ilan Pappé en vele joodse organisaties. De filmmaker Ken

Loach gaf de quote: "Als machtige regeringen niet handelen, dan moeten gewone mensen het voorbeeld geven."

De Israëlische filmmaker Eyal Sivan roept iedereen op BDS te steunen omdat de progressieve joden in Israël het niet halen van het extreemrechtse beleid. Hij herinnert er tevens aan dat de gruwel van Hitler doorslaggevend was in de formulering van het Universeel Verdrag van de Rechten van de Mens die nu onder druk staan door zijn land. Recent steunden ook een zo'n 40 overlevenden van de nazikampen de BDS-oproep. Maar voor mij was het vooral de Zuid-Afrikaanse bisschop Desmond Tutu, die me ervan overtuigende dat wij als vakbond onze internationale solidariteit moeten tonen met de Palestijnse werkende mensen. Hij wees erop dat het Westen Israël geen kritiek durft te geven vanwege de nazi-genocide en dat de Palestijnen daar nu boete voor moeten doen. Tutu sprak de hoop uit dat de wij wakker zouden worden en weigeren dat deze onrechtvaardigheid zich blijft voltrekken in onze naam.

Kijk voorbij het rookgordijn

In mei zullen de camera's op Eurovision 2019 in Israël gericht zijn. Dat festival zal zich letterlijk voltrekken bovenop de ruïnes van de verdwenen Palestijnse dorpen. Uit internationale solidariteit steunen we als progressieve vakbond de boycot tegen deze propagandacultuur die de schending van mensenrechten wil toedekken. Met een serene fototentoonstelling over de verdwenen Palestijnse dorpen van journalist Johan Depoortere brengen we de misdaad voor het voetlicht die het Eurovisiesongfestival als vrolijk rookgordijn aan onze blik wil onttrekken.

Wies Descheemaeker

Tentoonstelling: de verdwenen dorpen van Palestina

Mits inschrijving via acod@vrt.be kan u in maart deelnemen aan een publiek bezoek, inclusief een rondleiding achter de schermen in het VRT-gebouw. Vanaf 29 januari tot eind april te bezoeken bij de VRT, Auguste Reyerslaan 52, 1030 Brussel.

Agenda

27 januari in Brussel

Europese klimaatmars Rise for Climate!

Ons beleid stelt teleur na de vorige succesvolle klimaatmars. Maar ze kunnen niet doof blijven voor de nood aan een rechtvaardige transitie, als we onze eisen blijven herhalen. Op 27 januari is er daarom 'Climate Action Day' in verschillende Europese landen. In Brussel is er onder meer een klimaatmars. Start: 13 uur in de Wetstraat of 14 uur op het Schumanplein.

2 februari in Gent

Manifestatie voor een humaan asielbeleid

Eén jaar na de grote betogingen tegen het mensonwaardig asielbeleid van Theo Francken in Brussel roept de Asielcoalitie op voor een nationale manifestatie in Gent. Zo willen we ook in Vlaanderen de solidariteit met mensenrechten zichtbaar maken. Start: 13.30 uur op het Kramersplein.

ART WATCH Maak onrecht publiek

In de kunstwereld werkt men dikwijls in vertrouwen: afspraken verlopen soms mondeling, men gaat er vanuit dat engagement volstaat om op respect te kunnen rekenen, de informele aanpak lijkt de meest flexibele enzovoort. Dikwijls loopt dit ook prima. Maar...

Helaas is deze vertrouwenscultuur ook erg vatbaar voor misbruik en uitbuiting. Dat merken we als vakbond voortdurend aan de klachten die we krijgen. Tevens merken we dat dit onrecht doorgaans ook in de doofpot verdwijnt en dat gebrek aan transparantie houdt een toxische omgangscultuur in stand. Om die reden willen we als ACOD Cultuur via de online-tool ART WATCH een platform bieden om wat misloopt te signaleren. Geen contract? Niet betaald? Discriminatie? Geen arbeidsreglement? Afspraken niet nagekomen? Ander onrecht? Breng ons op de hoogte van onregelmatigheden en dan bekijken we samen hoe we het aanpakken en eventueel publiek maken. Doorbreek de zwijgcultuur, voor uzelf en uw collega's, of in het belang van anderen die na u mogelijk met dezelfde miserie opgescheept geraken. Luid de klokken!

Robrecht Vanderbeeken

Tribune is een uitgave
van ACOD-ABVV
verant. uitgever:
Guido Rasschaert
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel

 bpost
PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Antwerpen-Mechelen-Kempen

Nieuwjaarsreceptie Seniorencommissie

Ook dit jaar nodigt de ACOD Seniorencommissie Antwerpen-Mechelen-Kempen je uit op haar nieuwjaarsreceptie. Die vindt plaats op dinsdag 5 februari 2019 vanaf 14 uur in het Bondsgebouw, Ommeganckstraat 47 in 2018 Antwerpen. Als sprekers zijn uitgenodigd: Guido Rasschaert (algemeen secretaris ACOD), Chris Reniers (voorzitter ACOD) en Uwe Rochus (provinciaal algemeen secretaris ACOD Antwerpen-Kempen-Mechelen). Die namiddag brengt de senioren niet alleen hapjes en drankjes, maar ook een brok actuele informatie die voor iedereen in deze echt wel woelige politieke tijden erg nuttig kan zijn. Zoals de vorige jaren verwachten we ook en vooral nu een grote belangstelling. Daarom raden we iedere geïnteresseerde aan zo vlug mogelijk in te schrijven voor deze receptie. Dat kan je telefonisch op de nummers van ACOD Antwerpen 03 213 69 20, ACOD Mechelen 015 41 28 44 of steunpunt Turnhout 014 40 03 15 of Geel 014 75 88 11. Je kan je ook eenvoudig inschrijven per mail: maurice.hauspie@acod.be of alida.bouwens@acod.be.

Limburg

Activisme in de praktijk

Volgende afspraak van ons samenwerkingsverband (ITC-vormingsteam Limburg, ACOD Limburg Senioren en Linx+) is op donderdag 21 februari 2019 om 18.30 uur in Zaal De Witte bij ACOD Limburg voor een avond over activisme in de praktijk met filosofe Eva Rovers en activiste Samira Atillah.

Senioren bezoeken Thorpark Waterschei

Op zondag 17 februari 2019 organiseert de seniorencommissie van ACOD Limburg een bezoek aan Thorpark Waterschei, de oude mijnsite, met gegidste rondleiding. Afspraak om 15 uur op de parking van Thorpark, André Dumontlaan 67 in 3600 Genk. Deelname kost 5 euro per persoon. Inschrijven kan via limburg@acod.be of telefonisch via 011 30 09 70.

Oost-Vlaanderen

Jaarlijkse ledenvergadering senioren Overheidsdiensten

De senioren van ACOD Overheidsdiensten Oost-Vlaanderen houden op 14 februari 2019 hun jaarlijkse ledenvergadering. Alle

gepensioneerde leden van de sector in Oost-Vlaanderen worden uitgenodigd. Tijdens deze vergadering zal informatie gegeven worden over de toestand en de vooruitzichten betreffende eventuele syndicale acties. Bovendien zullen de activiteiten van de Seniorenwerking in 2019 voorgesteld worden. Om deze bijeenkomst te besluiten, wordt een drankje en een hapje aangeboden. Wij verwachten een talrijke opkomst. Je kan om 10 uur terecht in het ACOD-gebouw, Bagattenstraat 158 in Gent, eerste verdieping.

West-Vlaanderen

Afdeling Oostende

Gespreksavond met John Crombez

Op 28 februari 2019 om 19 uur organiseert het afdelingsbestuur van ACOD Oostende een gespreksavond met sp.a-voorzitter John Crombez. Onderwerp: de federale verkiezingen van mei 2019 en de slogan 'zekerheid' op verschillende domeinen. Je kan daarvoor terecht bij de ACOD, Nieuwpoortsesteenweg 11 in Oostende. De deuren gaan open om 18.45 uur. Meer info krijgt u van Graziella Baeckelandt (0494 64 47 94).